

הישיבה ה-33 (מזן המניין) של מועצת העירייה

מיום ראשון, כ"ו באלול תש"ע (05.09.10)

(הערה: באישור חברי המועצה, ישיבה זו היתה הישיבה הראשונה לסדר היום)

עירונית אריאל

הישיבה ה-33 (מנן המניין) של מועצת העירוניה

מיום ראשון, כ"ו באלול תש"ע (05.09.10)

נוכחים:

מר רון נחמן	- ראש העיר
מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר
מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
מר יעקב עמנואל	- חבר מועצת העיר
מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר
מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
גב' לודמילה גוזב	- חברת מועצת העיר
עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר

חסרים:

מר פבל פולב	- מ"מ ראש העיר
-------------	----------------

משתתפים:

גב' חנה גולן	- מנכ"ל העירוניה
מר ג'והר חלבי	- גזבר העירוניה
מר אריה ברסקי	- מבקר העירוניה
עו"ד שרון שטיין	- יועמ"ש
רו"ח רוני דנה	- יועץ חשבונאי

על סדר היום:

1. דיווח ראש העיר.
2. אישור ממונה גביה – אישור מינוי הגזבר מר ג'והר חלבי לממונה גביה ולהעברתו לאישור מנכ"ל משרד הפנים.
3. דיון בבקשתו של בית העסק "המקום של אבא": אישור לשינוי שעות הפעילות בבית העסק.
4. תשובתו של היועמ"ש לנושא רוכלות של איסוף גרוטאות בעיר (לשאילתה משיבת מועצה מס' 31).
5. אישור מינוי של חבר המועצה עו"ד אריאל עזריה כחבר בוועדת תחבורה במקום יעקב עמנואל.
6. המלצת ועדת כספים בנושא עלות צהרונים לשנת הלימודים תשע"א.
7. אישור מליאת המועצה לתבחיני התמיכות לשנת הכספים 2011 כפי שהכינה ועדת התמיכות.
8. אישור שינוי מבנה ארגוני של אגף ההנדסה:
 - א. הקמת מח' פרויקטים.
 - ב. הקמת מדור תחבורה.
9. אישור חוזה אישי – ישיבה סגורה. (פרוטוקול הישיבה הסגורה נמצא במשרדי מנכ"ל העירייה).

תוספת לסדר היום:

- ביטל זכויות חתימה של מר פבל פולב ומינוי מר יחיאל טוהמי כמורשה חתימה בכל הקשור במסמכי בנקים, חוזים, הסכמים והזמנות בסכום של מעל 5,000 ₪.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתם ראיתם שהרגשתי רע מאד במשך השבוע, גם לא יכולתי לעמוד על הרגליים, ועכשיו אני מחכה לדורית שתבוא ותיקח אותי לבית-החולים, במידי אני חייב לרדת כרגע. אז אני מבקש, יחיאל, אני הולך, אתה סגן ראש העיר, אתה אחר כך תמשיך את הישיבה.

גב' חנה גולן: אז אנחנו מבקשים לעשות את הישיבה מספר 33 לפני ישיבה מספר 32 רק מהסיבה הזאת, כי 32 זאת ישיבת תקציב שהיא לא מן המניין.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מבקש אבל לדווח רק לפני שאני מתחיל עם זה. מה הדחיפות גם פה? הואיל וקיבלתם את המכתב שאני הוצאתי ל'אריאל ביתנו', בדבר זה שהחלטתי להפסיק את ההתקשרות הקואליציונית איתם. מ"מ ראש העיר נסע לחו"ל. אם הוא היה פה היום, אז הייתי עושה הליכים נוספים. אבל כרגע המכתב מדבר בעד עצמו. אם אתם זוכרים, בישיבה הקודמת שדיווחתי מה קרה כאן, ההתפתחויות של הדברים, אז לא הסתרתני שום דבר. במצב כזה אנחנו חייבים שתהיה המשכיות בניהול ואנחנו צריכים להסדיר את החתימות, כי יש צורך בבנקים להסדיר את המהלכים השוטפים של העירייה. אני אצטרך כאן לשנות את סדר היום, כי אם זה לא היה לי עכשיו emergency שאני צריך לרדת אז הייתי עושה את זה לפי הסדר. אז אני קודם כל רוצה ברשותכם לאשר את השינויים בסדר, כי אחרת אנחנו מגיעים לידי שיתוק וזה לא טוב. אם יש למישהו התנגדות שיגיד, אני לא חושב שיש למישהו התנגדות על הסיטואציה הזאת שעכשיו אני נמצא בה.

1. דיווח ראש העיר.

מר רון נחמן – ראה"ע: בקצרה אני אעשה את זה. על החרם של השחקנים, אתם מכירים את הנושא מהתקשורת, מפה עד הודעה חדשה. זה עשה רעש בכל העולם. היו לי היום שתי שיחות מאמריקה. בכל העולם הרעש הזה שישנו. היום היה לי גם מפואד בן-אליעזר, השתלח בי, אחרי הכתבה עם שלום ירושלמי ביום ששי, הוא אומר לי – כבר רבין מת, מה אתה רוצה? מה אתה עושה? אמרתי – יכול להיות שהוא מת, אבל

אנחנו עוד לא גמרנו את הצרות שהוא עשה לנו מ-92.

מר יעקב עמנואל: הוא מת אבל רוחו מנשבת.

מר רון נחמן – ראה"ע: כן. לא חשוב. יחד עם החרם היו כאן הסימפונט של רעננה והדברים מתגלגלים. היום התקשר איתי אילי גורליצקי. אילי גורליצקי, שהוא, הייתי קורא לו פעם קומוניסט, שהוא היה שמאלני שמאלני שמאלני, הוא וגילה אלמגור, שניהלתי איתם מו"מ על האמנים, הוא יחד עם יעקב מנדל, של איגוד אמני ישראל, עשו את המכתב, עצומה כזאת עם חתימות בעיתונים, וזה חשוב מאד כי זה אנשי שמאל. היום הוא התקשר איתי והוא שלח את כל הברכות ואת כל החיזוקים, הוא אילי גורליצקי, וזה חשוב מאד. בטח זה עוד לא, הגלגל הזה עוד לא עוצר. ביום חמישי היה דיון בוועדת החינוך בכנסת והם קיבלו החלטה, כל הכבוד ללימור לבנת, הם עושים תיקון בחוק של התמיכה במוסדות האלה. ואם יעשו את החרמות, לא יתנו להם את התקציבים. זאת אומרת, עשו קריטריונים חדשים היום שהם, כולם איתנו. חוץ מ-הייתי אומר 3 שהיו – דב חנין, ניצן הורוביץ וג'ומס – אלה בלבלו את המוח, חטפו מכולם על הראש.

הדבר הבא זה פסטיבל 'בריא בריא'. היה כאן סגן השר ליצמן, שהוא נתן לאריאל הרבה דברים טובים, גם בנושא של מוקד רפואי, שלא היה לנו כבר מאז,

גב' חנה גולן: חדר מיון קדמי.

מר רון נחמן – ראה"ע: חדר מיון קדמי, ואריאל תקבל חדר מיון קדמי. זה דבר חשוב מאד. זה מהפכה בשירות הרפואי, emergency וכל מה שיש. והוא מוכן גם לכל מיני פרויקטים משותפים עם משרדים אחרים. ואני מתכוון לעשות שמה גם כן איזה שהם דברים עם משרדים אחרים. באותו רגע שסגן השר נתן או קיי, זה למעשה התגברות על מכשול גדול. כי אתם יודעים, כל משרד רוצה לקחת לעצמו את ה-benefit. אבל מהבחינה הזאת, מבחינתנו זה דבר חשוב מאד.

בנושא בריאות הנפש – אתם יודעים, שנים ביקשנו שיהיה מוסד כאן לנושא של טיפול

בבריאות הנפש. אז לא מספיק שיש קופת חולים, כי בזמנו הוציאו את בריאות הנפש מחוק הבריאות. עכשיו אנחנו בעדיפות הגבוהה ביותר לקבל את השירות הזה פה באריאל, וזה, מבחינת שירותי הרווחה שלנו, אגף שירותי הרווחה, זה דבר שהם חולים עליו שנים, כי יש לנו בעיות קשות מאד עם ילדים וגם מבוגרים, ואי אפשר היה לטפל בהם עד היום.

גב' חנה גולן: יש לנו את השירות, אבל אין פסיכיאטר ילדים.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה פחות או יותר הדיווח ואני מבקש כאן להקריא לפרוטוקול את המכתב שכתבתי ב-1 לספטמבר לממלא מקום ראש העיר:

1. ביום 18 לינואר 2009 נחתם בין סיעת "לב 2000" אשר בראשותי לבין סיעת 'אריאל ביתנו' אשר בראשותך הסכם קואליציוני שהעתקו מצורף למכתבי זה. על ההסכם חתמה גם חברת הכנסת פאינה קירשנבאום, המשמשת כמנכ"לית מפלגת 'ישראל ביתנו'.

2. במסגרת ההסכם הקואליציוני התחייבה סיעת 'אריאל ביתנו' לגלות נאמנות והגינות באופן מלא כלפי ראש העיר.

3. לאחר שנועצתי בחברי סיעת "לב 2000" החלטתי לצערי הרב להביא לידי סיום את ההסכם הקואליציוני, זאת עקב הפרת חובתה של סיעת 'אריאל ביתנו' ובמיוחד שלך אישית בכל הנוגע לשמירת נאמנות והגינות באופן מלא כלפי ראש העיר.

4. כבר מן הימים הראשונים של הקואליציה התברר כי אין ביכולתה של סיעת 'אריאל ביתנו' לקיים את ההסכם הקואליציוני וזאת מאחר וחבר הסיעה, מר יוסי חן, פעל באורח עצמאי ותפקד לעיתים קרובות כחלק בלתי נפרד מהאופוזיציה. למרות זאת, עשיתי כל שביכולתי לקיים את ההסכם בינינו.

5. בהנחיותיי לכל חברי המועצה ולך כ-מ"מ ראש העיר, שעיריית אריאל מתנהלת על ידי אנשי המקצוע השונים, אשר מונחים על ידי מנכ"ל העירייה, שמבצעת את מדיניות העירייה כפי שמתקבלת בישיבות ההנהלה ומליאת מועצת העיר.

כמו כן הודעתי לך שדלתי פתוחה לך בכל עת וכל שאלה והצעה.
למרות הנחיותי אלה והסברי אליך באופן אישי, המשכת לפנות לרכז הספורט, למנהל המרכז הבינתחומי, ואף זימנת אותם לישיבות אצלך על מנת לקבל דיווחים על פועלם, בהתעלם מהמדיניות שהובהרה לך, וזו דוגמא אחת.

6. חמור מכך אופן פעולתך בתחום אחריותך כיו"ר ועדת התחבורה באופן עצמאי לחלוטין ומבלי לדווח אלי או למליאת המועצה על פועלך וכוונותיך, למרות שהוסבר לך כי החלטות הועדה הם המלצה בפני המליאה.

להפתעת כולם, שיגרת מכתב בשמך, לשר התחבורה ולתפוצה ארצית ובו הנך משבח ומהלל את עבודת חברת האוטובוסים "אפיקים", וגם זאת עשית ללא תאום איתי, וביודעך כי עדיין קיימות בעיות שונות בהפעלת קווי האוטובוסים (כגון, אי ציות נהגים להוראות חברת האבטחה ששומריה נמצאים בכניסה לעיר).

וראה זה פלא, בעיתון "ידיעות פתח תקווה" מתאריך 30 ביולי 2010, כחודש לאחר כתיבת מכתבך, פרסמה חברת "אפיקים" פרסום עסקי ובו מתנוסס שמך כמי שסייע לה, והכול, בהתעלם מראש העיר וממועצת העיר.

ובאותה נשימה, אף לאחר מכן, לקראת אירועי ציון 20 שנה לעליה מארצות חבר העמים, שוב פעם הוצאת מכתב אישי, בו הנך פונה לחברת "אפיקים", בבקשה לקבל תרומה של אוטובוסים להסעות עבור עולים לאירוע. חומרת המעשה הובהרה לך על ידי היועץ המשפטי לעירייה בישיבת המועצה האחרונה.

7. הדברים הגיעו לשיאם בימים האחרונים, לאחר שמצאת לנכון לנהל את כל התקשורת בינינו באמצעות עורך דין מטעמך, אשר האופן שבו התנסח בשמך אינו עומד במינימום הנדרש ממערכת היחסים שבין ראש רשות לבין ממלא מקומו (ואני מוצא לנכון להזכיר כי מדובר באותו עורך דין אשר ייצג אותך ואת חב' האמרגנות ג.ג. בן אור שביצעה את האירוע לציון 20 שנה לעלייה כנגד העירייה); לאחר שסירבת במפגיע מלהגיע לישיבת קואליציה שהתקיימה ביום 30 באוגוסט 2010 ולפגישה עימי שתואמה עמך מבעוד מועד, וכל זאת על אף הוראה מפורשת כי הנך נדרש להגיע לפגישה כאמור (ובכך מנעת במו ידיך את האפשרות ללבן את הדברים בצורה מסודרת ועניינית, והעדפת לפעול על-פי

הצעתו של עורך דינדן); ולאחר שהתבטאת באופן אישי כנגד ראש העיר באמצעי תקשורת שונים, תוך הטלת האשמות אישיות (ראה למשל ראיון שניתן על-ידך למר אלכסנדר גולדשטיין ביום 25 אוגוסט 2010 ולתכנית "יומן של אקטואליה" של רדיו "רקע" ביום 26 באוגוסט 2010).

8. מערכת היחסים בין ראש הרשות לבין ממלא מקומו, חייבת להיות מושתתת על אמון מלא, ומערכת היחסים בין השותפות לקואליציה חייבת להיות מושתתת על שיתוף פעולה מלא.

למרות הסיכומים אליהם הגיעו הצדדים בהסכם הקואליציוני, הרי שסיעת "אריאל ביתנו", מצאה לנכון להקים "מועצה ציבורית", אשר מדברית שלך עולה כי גוף זה משמש כ"מועצת צללים" למועצת העיר, הקמת "המועצה הציבורית" נעשתה מאחורי גבו של ראש העיר ומועצת העיר ומאחורי גבה של סיעת "לב 2000", ללא כל תיאום או עדכון של ראש העיר, סיעת "לב 2000" או מועצת העיר. "מועצה ציבורית" זו שמצאה לנכון להזמין ביחד איתך את הציבור לאירוע לחגיגת 20 שנה לעלייה, על אף שלטענתך "המועצה הציבורית" פועלת למעלה משנה ומטרותיה הם לאתר בעיות ולהביא לפתרונן, הרי שעד כה לא מצאתם לנכון להביא בפני ראש העיר ולו נושא אחד שניתן היה לדון בו בפני מליאת מועצת העיר. בפועל, "המועצה הציבורית" בראשותך היא גוף שחותר תחת מועצת העיר.

9. ההתנהלות שלך ושל סיעת "אריאל ביתנו", מצטרפת לסדרה ארוכה של פעולות שבוצעו על ידך במהלך תקופה ארוכה, שמטרתן היתה להאדיר את שמך באופן אישי, על חשבונם של חברי מועצת העיר, עובדי העירייה וראש העיר (כגון: פרסומים של חברת "אפיקים", הזמנות אישיות לאירוע שאמור היה להיות אירוע ממלכתי – ולכך התייחס במפורש היועץ המשפטי של העירייה, ראיון עיתונאי שניתן לעיתון "אריאל ביתנו" שבו אתה קושר לעצמך כתרים בגין מעשים, שלא זו בלבד שלא היית שותף להם (איחוד הקבוצות בתחום הספורט), אלא שאין לך שום ידיעה או מושג לגבי הנעשה בהם (קידום הקמת מרכז הקניות בסמוך לאזור המלאכה).

אני מוצא לנכון להזכיר לך כי בכל פעם שהתקיים ביקור של אישיות רמת דרג

בעיר אריאל, מצאתי לנכון לזמן אותך באופן אישי לביקור, תוך כדי הקפדה על מעמדך וכבודך כממלא מקום ראש העיר. לצערי, כל פעולותיך הוכיחו כי לא ניתן לקבל ממך יחס דומה.

10. בנסיבות שבהם סיעת "אריאל ביתנו" פועלת בגלוי כנגד ראש העיר וכנגד הקואליציה, אין באפשרות הצדדים להמשיך בשותפות הפוליטית שביניהם, ומשכך, הריני להודיעך בשם סיעת "לב 2000" על ביטולו לאלתר של ההסכם הקואליציוני שבין הצדדים.

11. סעיף 3 להסכם הקואליציוני קובע כי "במסגרת ההסכם הקואליציוני ימונה פבל פולב כממלא מקום ראש העיר מטעם סיעת "אריאל ביתנו". עם ביטול ההסכם הקואליציוני, מתבטל הבסיס הפוליטי למינויך כממלא מקום ראש העיר, ובדעתי להביא בהקדם לאישורה של מועצת העיר את הפסקת כהונתך כממלא מקום ראש העיר.

בנסיבות העניין, הנך מתבקש שלא להגיע יותר ללשכת ראש העיר (וניתנה על ידי הנחייה לעובדות הלשכה שלא לקבל ממך הנחיות והוראות). כמו כן, הנך נדרש להשיב לאלתר את הטלפון הסלולארי שניתן לך על-ידי עיריית אריאל, וכל פריט אחר שנמסר לך מתוקף תפקידך כממלא מקום ראש העיר, לרבות פינוי החדר מכל חפציהם האישיים והשבת המפתח ללשכת ראש העיר.

12. אני מוצא לנכון לציין בנימה אישית, כי לצערי הרב, לאחר שנים רבות של שיתופי פעולה ביני באופן אישי וסיעת "לב 2000" לבין מפלגת "ישראל ביתנו", הצלחת במעשיך לקלקל יחסים אלה.

העתקים: לחברת הכנסת פאינה קירשנבאום, חברי מועצת העיר, אריה ברסקי המבקר ועו"ד שרון שטיין".

אני את המכתב הזה הוצאתי, אני לא חוזר בי. לפי דעתי אנשים מכל מיני כיוונים כבר שולחים לי מסרים שאני אחזור בי מהחלטה הזאת. אני מודיע לכם פה חד וחלק – אין שום חזרה מכלום. כל אחד יכול להביע דעה כזאת או אחרת, אבל אי אפשר שעובדים לא מתוך יחסי אמון. אי אפשר לעשות את זה. ואני אומר, הדברים הגיעו לשיא שאני לא זוכר בשום תקופה. ויושבים פה גם מנו וגם יחיאל, עוד לא היה דבר

כזה. ולצערי אני אומר לכם כרגע, יש כאן בעיה שאני מפחד שרוצים לעשות בכוונה שיסוי של האוכלוסייה, של העולים מברית-המועצות, על מנת לדוג במים עכורים, שכאשר תהיינה בחירות, לא כרגע למועצה, אבל כבסיס אלקטוראלי בשביל הכנסת, אז ייקחו את הציבור הזה, יסיתו אותו שהוא יהיה נגד ויהיה בלוק אחד גדול.

גב' חנה גולן : כבר מסיתים.

מר רון נחמן – ראה"ע : כן. יש פה הסתות, אתם לא מתארים לכם מה זה. אתם לא מתארים לכם מה שזה.

מר יעקב עמנואל : אנחנו רואים ברחוב מה שעושים.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא יודע. אני לא ראיתי כי אני לא קורא, אני יכול להגיד לכם שהתגובות שאני מקבל הן תגובות של אנשים שניזונים מאינפורמציה שהם לא מכירים את הדברים, אבל בעצם זה לא רק עלי, זו בעיה של כולנו. אני כרגע לא מדבר על אפוזיציה וקואליציה. אסור לתת לסיטואציה כזאת שתפתח ותפלג את העיר שלנו. אסור בשום אופן. זה לא משנה אם אני ראש העיר או מישהו אחר ראש העיר היום. הכוח שלנו היחידי זה בכך שכלפי חוץ אנחנו צריכים לגלות אחדות ואנחנו צריכים לדאוג לאינטרסים של העיר הזאת. אבל באותו רגע שנכנסים פה כל מיני אלמנטים פרטיקולאריים, לא שייכים לעניין, זה מהווה סכנה קשה מאד לעצם קיום העיר הזאת. כי היכולת שלנו היתה לעמוד בכל הסערות שעוברות עלינו. וזה שיכולנו בתוך הבית, בתקופות הכי קשות, לפחות להיות מאוחדים כלפי חוץ. ויש לי עצות מכל מיני אנשים, אז כנראה שהם לא מכירים את רון נחמן. עד שאני נוקט בצעד כזה, אז בתוך הבטן שלי זה מתגלגל, מתגלגל, כמו עם כל עובד. לצערי הרב, הנזק שבהמשך המצב הקיים עם ההסתה לעיר, לא לי, לעיר, הוא הרבה יותר גדול מזה שחותכים את ההסכם, את החוזה וזה הכול.

אני כמובן מתכוון לקיים שיחות עם כל חברי מועצת העיר, גם עם הסיעה שלך, שבירו, אני מתכוון כשאני אחזור מבית-חולים עכשיו.

מר אלי שבירו : רק שתהיה בריא.

מר רון נחמן – ראה"ע : אז אני אעשה את זה. אני אשב אתכם. אני רוצה להתייעץ ביחד, לחשוב איך אנחנו עושים, מה אנחנו עושים. גם במלחמה הכי גדולה איתך או עם אנשים שלך, זה לא ירד לפסים האלה של ללכת ולתקוע סכין בגב. לרוץ לטלביזיה, לרוץ לעיתונים. זה לא מישהו שהוא אופוזיציה פוליטית, זה דרך התנהגות מסוימת, אני לא יודע מי אחראי לזה, אני לא חושב שאנחנו צריכים לקבל את זה. זה הסיפור כרגע בקצרה, כי אני כבר רץ. אני רוצה לבקש ממליאת המועצה – א. אני אענה על כל דבר ודבר בישיבה הבאה. לפני שאני אעשה כל מיני מהלכים נוספים אני אתייעץ עם כל אחד ואחד מכם. אני רוצה לדעת בדיוק איך אנחנו הולכים, יש לנו מספיק זמן לבחירות, עוד 3 שנים, לא בוער לנו שום דבר, וצריך לעשות את המכסימום כדי שמהמחנה יהיה מאוחד. לא מספיק לנו חרם האמנים, האנטי, שלום עכשיו, כל מה שאתם לא רוצים, מיטשל וכל זה. אנחנו לא צריכים חתרנות בתוך הבית. ואני אומר, זו זכותו של כל חבר מועצה, אתם יודעים, להעלות ביקורת ולחשוב בדעה אחרת ממני או ממישהו אחר. אין לי בעיה בדברים האלה, זה תהליך דמוקרטי. אבל לא יכול להיות שניכנס לשיטת עבודה שכזאת. לא יכול להיות. וכשאני אראה איך אני מרגיש, אני אזמן את כל האנשים, אחד אחרי השני, לעשות התייעצות לראות איך אנחנו מקדמים את העניינים של העיר.

בהקשר לכך, אנחנו צריכים לעשות ככה – צריכים לאשר מורשה חתימה, את סגן ראש העיר יחיאל טוהמי, במקום פבל. זאת אומרת, על כל המסמכים של הבנקים, אתם יודעים, כל הדברים האלה, נצטרך לעשות את זה. יש בנק, יש חוזים והסכמים והזמנות מעל 5,000 שקל. וזה לפחות יהיה עד שאנחנו נתייצב ונייצב את הדברים, אחרי שגם נגמור את כל הסבבים שישנם, כדי שהרשות תמשיך להתנהל כמו שצריך. ואת זה ביקשתי להביא לכאן כדי לקבל את האישור של מליאת המועצה לחתימות האלה ולכל מה שצריך לעשות. מה אני צריך לעשות כאן כרגע?

מי בעד להוסיף לסדר היום מורשה חתימה.

גב' חנה גולן :

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מבקש את אישור המועצה להכניס לסדר היום את הסעיף הזה, כי לא ידענו קודם. כשזימנו את הישיבה לא ידענו שתהיה כל ההתפתחות הזאת. אז אני מבקש את האישור של המועצה לצרף את זה לסדר היום. מי בעד? פה אחד אושר. תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר להעלות כתוספת לסדר היום את סעיף שינוי מורשי חתימה.

עו"ד שרון שטיין: מי בעד לבטל את זכות החתימה של פבל פולב,

מר רון נחמן – ראה"ע: ובמקומו להכניס את יחיאל טוהמי. זאת ההחלטה. מי בעד? ירים יד. אושר. יוסי, מה איתך?

מר יוסי חן: נמנע.

מר רון נחמן – ראה"ע: בסדר, כן, אני מבין. הצביעו בעד: לודה, טוהמי, אריאל, סמו, מנו, שירה, שבירו ורון. נמנע: מר מקס צ'רנוגלז. מר יוסי חן לא משתתף בהצבעה.

מר מקס צ'רנוגלז: אני נמנע.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (8 בעד: גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל טוהמי, עו"ד אריאל עזריה, מר אבי סמו, מר עמנואל יעקב, גב' שירה דקל, מר אלי שבירו, מר רון נחמן. 1 נמנע: מר מקס צ'רנוגלז) לבטל את זכויות החתימה של מר פבל פולב ולמנות את מר יחיאל טוהמי כמורשה חתימה בכל הקשור במסמכי בנקים, חוזים, הסכמים והזמנות בסכום של מעל 5,000 ₪.

מר מקס צ'רנוגלז: אפשר שאלה בנוגע למכתב שלך?

מר רון נחמן – ראה"ע: כן.

מר מקס צ'רנוגלז: לגבי היחסים בתוך הקואליציה וזה אני לא נכנס כי אנחנו לא כל כך יודעים הרבה דברים. אבל אם אפשר לדעת על סמך מה כתבת את הדברים על המועצה הציבורית הזאת.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני לא מתכוון להיכנס לזה, הכול כתוב בעיתון. גם אתה מופיע שמה.

מר מקס צ'רנוגלז: בסדר, אני שואל על סמך מה אתה כותב את הדברים האלה, בגלל זה אני שואל.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני כתבתי במכתב שלי את הדברים כפי שהם. קראת את המכתב?

מר מקס צ'רנוגלז: כן.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה אני אומר את הדברים האלה. דבר שני, זו רק אחת הדוגמאות. הבעיה היא שאם מחר אתה משתתף איתי בקואליציה ואתה ממלא מקום שלי, אני מצפה שאתה כממלא מקום שלי, אתה תתנהג בהגינות, ביושר ותדבר אמת. כשאתה מדבר לא בהגינות, לא ביושר, ומספר סיפורים כדי להסית ציבור מסוים, זה לא יכול להמשיך. אתה לא חייב להיכנס לקואליציה אלא אם כן אתה רוצה. זה לא חוק. ולכן, אני קיבלתי החלטה. הסיפור הזה של המועצה הציבורית הזאת, שפעם ראשונה גיליתי אותה, ראיתי את זה בעיתון המפורסם, אבל זו זכותו של בן אדם. אין לי בעיה עם זה.

מר מקס צ'רנוגלז : בסדר, אבל אתה כותב דברים מסוימים ומעניין לדעת מאיפה אתה מקבל מידע.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא חייב לך דין וחשבון מאיפה, כמו שאתה לא שואל אותי. מקס, אני רוצה ללכת, אני חייב לעוזב. אני רק אומר לך דבר פשוט, אני אחראי על כל מילה שכתובה שמה, בסדר?

מר מקס צ'רנוגלז : או קיי.

מר רון נחמן – ראה"ע : על כל מילה שכתבתי במכתב, אני אחראי לזה.

מר מקס צ'רנוגלז : חבל שאם אתה מקבל מידע,

גב' חנה גולן : מקס, רון צריך לרדת לבית-חולים. אפשר להשאיר את זה לישיבה הבאה.

מר מקס צ'רנוגלז : אפשר להשאיר את זה לשנה הבאה גם.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, זה לא יישאר לשנה הבאה.

מר יוסי חן : אני באתי מפגישה במנהלת הכדור-סל, כל כוכבי הליגה שמעו על החרם הזה והם רוצים לבוא לשחק באריאל.

מר רון נחמן – ראה"ע : מה אתה אומר?

מר יוסי חן : כן. מי שמוביל את זה, אנחנו נוציא בקשה לאבנר קופל והם יגיעו לפה ויתמכו בנו ויחזקו אותנו.

מר רון נחמן – ראה"ע : בכדורסל.

מר יוסי חן : כדורסל.

מר רון נחמן – ראה"ע : כי דני נוימן דיבר איתי שנבחרת ישראל, הם רוצים לבוא לפה למשחק ראווה.

מר יוסי חן : זה עשה רק טוב. עכשיו כולם רוצים להגיע לפה וצריך לעשות את זה בצורה מסודרת. דבר נוסף, רון, שאתה לא מפרסם, שעוזי לנדאו, שר התשתיות, לא חותם על החיבור שלנו לשפד"ן. עכשיו נפגשתי עם אריה, הוא אומר חודשים, עוזי לנדאו, שר שמציג את עצמו ימני, הוא זה שמעכב את החתימה לחיבור שלנו לשפד"ן. הוא אומר הוא המחסום. בנס ציונה אתה יודע שחיברו ובעוד כמה מקומות.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא יודע על זה.

מר יוסי חן : אז הוא אומר שהוא דיבר איתך.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא. הוא אמר לי שמה שיש איזה שהוא עניין, אבל לא ידעתי שעוזי לנדאו לא חותם.

מר יוסי חן : אז עוזי לנדאו, זה שלא חותם – עוזי לנדאו. צריך לראות, או לפרסם את זה או לטפל בזה.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, אני אטפל בזה, לא צריך לעשות רעש סתם. נעשה את הדבר הזה.

מר מקס צ'רנוגלז : רון, עוד שניה ממש, החבר'ה האלה שהיו פה ביום ששי, עם

התמיכה, שיירת התמיכה, הם אמרו, קודם כל הם התרשמו מקבלת הפנים וכל הדברים האלה, והם אמרו שהם מתכננים כבר עוד כמה פעולות גם בתל-אביב לתמיכה כמובן.

גב' חנה גולן : אנחנו בקשר איתם גם. הרי לא סתם קיבלנו את פניהם, היינו איתם בקשר.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני מוכרח להגיד לכם, תדעו לכם דבר אחד, אני אומר את זה לכולנו, בתקופה הזאת, בעיקר עם השיחות בווינגטון, עם ביבי, אני פוחד פחד מוות לאן אנחנו הולכים עם השיחות האלה. אני מזהיר, כמו שאז הזהרתי, טוהמי, אתה עדי, אתה זוכר שאני אמרתי אז עם שרון שאני מפחד, אתה זוכר? פה בחדר הזה ישבו כל מיני כאלה ותיכף ומיד צלצלו לשרון ואמרו דיברת כך וכך.

מר יחיאל טוהמי : נכון.

מר רון נחמן – ראה"ע : על המקום, מפה ישר לאריק שרון. הוא לא דיבר איתי 3 שנים. אני אומר פה, אני מרגיש לא טוב עם הסיפור הזה של השיחות היום בווינגטון. אני אומר לכם את זה, התחושה שלי, אין לי אינפורמציה, אבל אני מרגיש לא טוב. כי אף אחד, לא מהשרים, לא מחברי הכנסת, אף אחד לא יודע לאן הולכים. אף אחד. ואני כבר אומר, אני חושב שנצטרך לעשות ישיבה מיוחדת שלנו, פנו אלי כמה חברי כנסת לעשות איזה קונסיליום. כי לא יודעים, האנשים לא יודעים איך ללכת ולאן ללכת. אז הם מחפשים אנשים עם ניסיון, לראות לכוון את המעשים, שמצד אחד נשמור עלינו ולא נשבור כלים. זה לא פשוט כל הבעיות האלה. לכן אני אומר, אנחנו חייבים להיות ממש מאוחדים ולעזוב בצד כל מיני דברים. יש לנו היום שעת מבחן לקיום העיר הזאת. שלא תהיה אי הבנה, זה לא סתם דיבורים.

מר אלי שבירו : אני חושב, דרך אגב, אם יש כאלה אירועים, פרסום הרבה יותר נרחב כדי שיגיעו כמה שיותר אנשים מכל הכיוונים.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני חושב שבמה שאתה אומר יש ממש ואנחנו נדאג לדברים האלה, שיידעו כולם גם כן, ונביא כמה שיותר. היום, אחרי שקיבלנו publicity כזאת, אנחנו צריכים לעשות. זה לא אירוע שלי או של ההוא או של זה. צריך להראות כלפי חוץ עמידה חזקה, טובה, איתנה, ביחד. ואני מבטיח לך שאנחנו נעשה את זה. עוד דבר אחד רציתי אחרון להגיד לכם, וזה בהקשר של גני הילדים, אתם זוכרים? אז אני בדקתי עם פואד בן-אליעזר, לפני שהוא צעק עלי היום, עם שרון קדמי המנכ"ל של משרד התעשייה, אריאל בתוך התוכנית של גילאי 6-1. אנחנו בפנים וזה פותר את כל הבעיה, עד אשכולות 7. מ-1 עד 7 נכנסים לתוך התוכנית ואנחנו בפנים.

גב' שירה דקל : זה אומר שגם הגנים בפנים?

מר רון נחמן – ראה"ע : גם הגנים, עד גיל 6.

גב' חנה גולן : הצהרונים, מדובר על צהרונים.

מר אלי שבירו : צהרונים. אז רגע, בכל מקרה, אני מעריך שאנחנו נדון על זה ונדבר על זה כשזה יגיע.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני רק נתתי לכם הדגמה, אחר כך נטפל בזה. אני מבקש לאחל לכולכם שנה טובה.

* * * ראה"ע מר רון נחמן עזב את הישיבה * * *

חנה גולן
מנכ"ל העירייה

רון נחמן
ראש העירייה

2. אישור ממונה גביה – אישור מינוי הגזבר מר ג'והר חלבי לממונה גביה ולהעברתו לאישור מנכ"ל משרד הפנים.

מר יחיאל טוהמי : סעיף 2 – אישור ממונה גביה – אישור מינוי הגזבר מר ג'והר חלבי לממונה גביה ולהעברתו לאישור מנכ"ל משרד הפנים. ההצבעה פה תלויה בזה שאם יהיה רוב,

גב' חנה גולן : זה לפי צו.

מר יחיאל טוהמי : לפי צו. מי בעד? פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את מינוי הגזבר מר ג'והר חלבי לממונה גביה ולהעברתו לאישור מנכ"ל משרד הפנים.

מר יעקב עמנואל : בסדר, אבל איזה הסבר קטן, לא הבנתי את זה.

עו"ד שרון שטיין : אחת הבעיות שיש באריאל, מעבר לקו הירוק, זה שבעצם אי אפשר לבצע, לרשויות המקומיות המדינה מעמידה מערכת גביה, זה נקרא מרכז לגביית קנסות, שבעצם אם בן אדם נדרש לשלם ארנונה או קנס של בית משפט לעניינים מקומיים, המדינה בעצם מבצעת את הגביה ומעבירה אחרי זה את הכסף לרשות. מאחר ואריאל נמצאת מעבר לקו הירוק, בעצם המדינה לא עושה את זה. לא ניכנס כרגע אם זה אפשרי חוקית או לא אפשרי חוקית, כי זה אפשרי חוקית. התעורר צורך ספציפי ודרישה של הרשויות לגבי גביית ארנונה בלבד. ואז מה שעשו, עשו תיקון בעצם בחקיקה בתוך ישראל, שמאפשרת בעצם גביה של ארנונה של רשויות מקומיות שנמצאות מעבר לקו הירוק בתוך ישראל, מה שאומר שאפשר בעצם לחבר את העירייה לפחות במישור הזה של ארנונה למערכת הגביה של המדינה.

מר יעקב עמנואל : רק ארנונה?

עו"ד שרון שטיין : רק ארנונה, כרגע. אבל לפחות, א' – זה יותר מכלום; ו-ב' –

עם הזמן יכול להיות שיאפשרו לנו להרחיב את זה. ושוב פעם, כל מהלך כזה רק מעמיק את הזיקה בין הישובים מעבר לקו הירוק לבין הישובים בתוך הקו הירוק. יצא לפני כמה שבועות צו, הסמכות להוציא את הצו הזה היא נתונה בידי שר המשפטים, נאמן חתם על צו שבעצם מאפשר לבצע את הגביה באופן שתיארת. מה שצריך לעשות בעצם בשביל לעשות התאמה למה שקיים בתוך הקו הירוק, זה למנות ממונה גביה. בכל רשות מקומית זה גזבר הרשות. זהו. אז מעבירים איזו שהיא החלטה, אני לא אקרא לה פורמאלית, אבל מעבירים החלטה, בעצם ממנים, כמו כל מינוי,

מר יעקב עמנואל : אם ההחלטה היא של הממשלה, למה צריך את המועצה?

עו"ד שרון שטיין : לא קשור. אבל אתה ממנה,

גב' חנה גולן : זה כמו הארנונה.

עו"ד שרון שטיין : אתה ממנה את הפקיד המקומי שלך.

מר ג'והר חלבי : החוק הוא החלטה של הממשלה, המינוי הוא שלכם.

עו"ד שרון שטיין : החוק אומר – תמנו ממונה גביה. אני אומר לך שבאופן

כללי, כמעט גורף, ממנים את גזבר העיר.

מר יעקב עמנואל : מלכתחילה יש לו מינוי של גובה.

עו"ד שרון שטיין : לא.

מר יעקב עמנואל : למה לא? כגזבר המועצה,

עו"ד שרון שטיין : אבל מכוח הצו הזה.

מר ג'והר חלבי : מכוח הצו לא היה.

עו"ד שרון שטיין : מכוח הצו צריך למנות ממונה גביה.

מר יעקב עמנואל : יש כאן איזה שהוא כפל,

עו"ד שרון שטיין : לא, לא, לא, זה לא קשור, זה לא כפל.

מר יעקב עמנואל : יש פה איזה סוג כפל. מלכתחילה בצו המועצות הוא ממונה על הגביה, על הארנונה, על הגזברות, על גביית הכספים.

עו"ד שרון שטיין : זה לא ממונה על הגביה ברמת ה-title, ברמה המנהלתית של חלוקת העבודה בעירייה בדבר איך הוא מטפל בנושא הזה. ממונה גביה הכוונה היא לתפקיד שנקבע בחוק. זה שיש לזה אותו שם זה לא אומר שזה אותו דבר, בסדר? הדרישה היא, בכל מקרה, הדרישה העיקרית היא שזה צריך להיות עובד של הרשות. יכול להיות שברשויות אולי מאד גדולות, נגיד בעיריית תל-אביב, זה לא גזבר העירייה אלא מישהו שעובד תחתיו, כי הגזבר שמה הוא, זה כמו להיות סמנכ"ל כספים של משרד ממשלתי.

מר יחיאל טוהמי : או קיי, הצבענו.

גב' חנה גולן : הצבענו. אתה הצבעת בעד, מנו?

מר יעקב עמנואל : כן.

גב' חנה גולן : אז זה פה אחד.

מר יחיאל טוהמי : סעיף 3. חנה, בבקשה.

3. דיון בבקשתו של בית העסק "המקום של אבא": אישור לשינוי שעות הפעילות בבית העסק.

גב' חנה גולן : סעיף 3 – פנה אלינו במכתב לראש העיר וביקש להעלות

בישיבת המועצה, אני צירפתי את זה אליכם – היתר עבודה לאחר חצות :

"שלום, שמי קרול נטליה ולדימיר ובעלותנו בר מסעדה "המקום של אבא" בדרך הציונות 79. אני מבקש לשקול מחדש את החלטת מועצת העיר בנוגע לשעות פעילות של בית העסק. אבקש להתיר פעילות ביום ששי וחגים עד השעה 02:00 לפנות בוקר, בפנים, בתוך המקום, וביום החמישי עד השעה 01:00. הישיבה בוץ תהיה רק עד השעה 12 בלילה. אחרי כן, רק בתוך המקום ודלת סגורה. המקום אינו מקום בילוי של בני נוער אלא של אנשים מבוגרים תושבי העיר. אנו מוכרים אלכוהול רק לישיבה במקום. פרט לכך המקום משמש כמסעדה לכל דבר. בעקבות החלטה זו נפגעה פרנסתנו בצורה קשה, במיוחד בסופי שבוע. הלקוחות מתלוננים כי אין להם איפה לבלות. מדובר בדרך כלל באנשים מעל גיל 25 שאינם מעוניינים לבלות במקומות הבילוי באזור התעשייה. לכן אודה לשיקולכם מחדש.

בברכה, קרול ולדימיר"

היום, באופן מפתיע, קיבלנו מכתב מאיזה שהוא תושב שכנראה ידע שהיום זה ידון :

"לכבוד ראש העיר, מר רון נחמן.

הנדון: המתחם המסחרי בבנין דרך הציונות 79, אריאל.

אנו דיירי הבניין מבקשים לשקול בכובד ראש ולהיענות לבקשתנו מאחר ונודע לנו שבעלי הפאב והפיצוציה מבקשים להאריך את שעות הפעילות מ-12 בלילה עד לשעה 01:00 בלילה. נודה לך באם תשקול לא לאפשר זאת מאחר והמתחם המסחרי פועל 7 ימים בשבוע רצוף. העיר הירוקה והשקטה אריאל כל לילה בבנין שלנו הופכת למרכז בילוי ושתיית אלכוהול וכל זה מתרחש מול העיניים של כל דייר ודייר. למרות שבתקופה האחרונה נושא זה ירד באופן משמעותי עקב החוק החדש שיצא לאחרונה ולא יתכן שנחזור למצבנו הקודם. אנו מעוניינים לגדל את ילדינו לתרבות טובה ולא

לתרבות של שכרות. נודה על טיפולך בנדון.

חג שמח ושנה טובה, דיירי הבית"

ובשמם כתב – ולדיסלב ציקונובקר.

מר יחיאל טוהמי : אני הייתי רוצה לשמוע את ההתייחסות של החברים.

בבקשה, יוסי.

מר יוסי חן : קודם כל, אני רוצה לחזק את המכתב הזה ולפני בכלל

שאתם הולכים לקבל החלטה אני מציע שתעשו סיור, תראו בכלל על מה מדובר, את

הרעש ואת הצעקות. ובניין שלם, דווקא ההחלטה הזו שקיבלנו ואמרנו שמתחמים כמו

'ללה' וזה שרחוקים מבניינים, פה זה מתחם שיושב, זה עסק שיושב מתחת לבניין, את

הצעקות שומעים עד הקצה של השכונה בנה ביתך, אחרי שהם מסיימים את השתיה

שלהם ויושבים שמה בכיכר, באמצע הכביש. ואת הבקבוקים שהם שוברים לתוך ה-

מר אבי סמו : אתה מדבר על שני דברים שונים, יוסי.

מר יוסי חן : אני לא מדבר על שני דברים. אני יודע מה קורה אחרי שהם

מסיימים. אתה לא גר שמה, אנחנו רואים. תבקש רשות דיבור ותדבר. אני אומר לכם,

אני מכיר את זה מידיעה אישית.

מר יחיאל טוהמי : אתה מדבר על הבניין,

מר יוסי חן : גם הבניין וגם השכונה מתחת, כי שומעים את הצעקות

שלהם מלמעלה עד למטה. זה לא אנשים שיושבים בתוך איזה עסק סגור ושותים ואף

אחד לא שומע ולא רואה, אז זה גם לא היה מפריע לאף אחד. ואם אנחנו פה נפרוץ את

העניין הזה, אז אני מציע, בואו נפתח את הכול, נפתח לכולם, לא רק להם. נפתח או

לכולם או לאף אחד.

מר יחיאל טוהמי : מנו, בבקשה.

מר יעקב עמנואל : אני מתפלא בכלל שזה מגיע לדיון. על הסף היו צריכים לדחות את הבקשה הזאת. ואני אקצר. גם משום שהתעסקתי הרבה מאד שנים בכל הנושא של רישוי עסקים ופיצוציות ומקומות בילוי. צריך לקרוא היטב מה הוא אומר שמה. הוא אומר ככה – אנחנו נדאג שב-12 יקרה המצב הזה וב-1 לא יישבו וב-2 נסגור, ועד אז נמכור רק בפנים. גדוד של שומרים צריך רק לעמוד ולפקח על הדבר הזה כדי לראות שאכן זה מתיישם. קיבלנו החלטה גורפת וסגרנו את הפאבים ב-23:00, ב-24:00. ההחלטה צריכה לעמוד. זו לא מועצה סמרטוטית. קבעה – וזהו. אם אתם פורצים את הגבול הזה, אף אחד, לא תהיה להם שום זכות עמידה, לא בבית משפט ולא בשום ערכאה אחרת, שלא להתיר לאחרים, בשינוי כזה או בשינוי אחר, לפרוץ את השעות שקבענו. אל תתנו יד לזה. קבענו מוסכמה וצריך להרגיל את העיר הזאת שהנוער הזה, עם כל ההשתוללויות שלו והאנשים ששותים ושיכורים ואחרים, ואני רוצה לעמוד כאן, יוסי כבר פירט את הכול. אל תתנו יד לפרוץ את המתחם הזה שתחמנו אותו. ואני מודיע לכם, פרצתם את העניין הזה – אין לכם שום עמידה בפני כל,

גב' חנה גולן : זה אנחנו.

מר יעקב עמנואל : אנחנו, אני מדבר על המועצה. אני מדבר על המועצה. זאת הצעתי, יותר מאשר הצעה. ותעמדו על העניין הזה.

מר יחיאל טוהמי : מקס, בבקשה.

מר מקס צ'רנוגלז : רציתי לשאול אם יש אפשרות נגיד שפשוט באיזו שהיא שעה מסוימת, עכשיו בעצם יש חוק, עד 23:00 אפילו, יש חוק ארצי,

מר יחיאל טוהמי : לא, עד 24:00.

מר מקס צ'רנוגלז: יש חוק ארצי עד 23:00 למכור את האלכוהול. כי מה שהוא אומר, זה מסעדה,

מר יוסי חן: הוא אומר לך – אני מוכר אלכוהול. אין בעיה, שימכור.

מר יעקב עמנואל: הוא רוצה בחוץ לפתוח.

מר יחיאל טוהמי: כרגע זה עד 12 בלילה, וזה לא קשור עכשיו לשתיית אלכוהול. אנחנו קיבלנו פה, מותר לכל תושב לכתוב מכתב ולבקש לפתוח מחדש את הדיון הזה. בשביל זה אנחנו מדברים. בואו נקבל החלטה. כל אחד שרוצה להגיד שיגיד משהו, נעשה הצבעה ונתקדם. מישהו רוצה להגיד עוד משהו?

עו"ד אריאל עזריה: אנחנו לא יכולים לעשות מעצמנו צחוק. נדמה לי שהיו שתי ישיבות שבהן דנו בעניין הזה, נכון? ובשתי הישיבות היה רוב לכך שאנחנו נשליט איזה שהוא,

מר אלי שבירו: בישיבה אחת הצבענו, בישיבה שניה זה פשוט לא עלה.

עו"ד אריאל עזריה: בשורה התחתונה, קבענו מדיניות כלשהי, ואני מזכיר לכם שכחלק מהמדיניות המטרה היא לנסות ולהסיט את הפעילות הלילית מתוך השכונות החוצה. זו אחת העילות בעצם לכך שאנחנו, אחת הסיבות שהוצאנו את הטווח של השעות וקיצרנו אותן ברמה של שעה 12. אני חושב שאם אנחנו עכשיו מקבלים החלטה הפוכה, המשמעות המיידית היא שאף אחד מהם, מכל יתר בעלי העסקים, לא יהיה כפוף להחלטה שקיבלנו והוא אפילו לא יצטרך לשלוח מכתב. הוא יגיד – כן, גם אצלי עד שעה כך וכך וגם אצלי כך וכך, וזה הכול, וקיבלת, ואני עכשיו רוצה לעשות בדיוק את אותו דבר. זה אחד. שתיים – ואז זה לא יהיה כך, מה נעשה? לא נוכל לעשות כלום. אנחנו לא עירייה שיכולה ללכת ולשים שם באמצע הלילה בכל לילה מישהו

שיבוא ויבדוק, והמשטרה תגיד זה לא ענייני, ואנחנו ניתקל בדיוק באותה בעיה בעוד כמה חודשים שנקבל שטף של פניות מהציבור, ואז נצטרך שוב לחשוב מה אנחנו עושים. אני חושב שאנחנו צריכים להישאר עם ההחלטה, לעמוד בה איתנים ולא לוותר בעניין הזה, כי זה בעצם היה הרצון המקורי שלנו, וכאן מסמנים אותנו.

מר יחיאל טוהמי : מישהו רוצה להגיד משהו?

מר אלי שבירו : כן, אני רוצה להגיד משהו. אני חושב שבכלל, זה מזכיר לי את הישיבה הקודמת. בישיבה הקודמת גם כן העלו את הנושא הזה, ומי שהעלה את הנושא הזה אחרי זה גם הסיר את הנושא הזה, כדי שלא נצטרך להגיע ולהצביע. יש החלטה. יש קביעה. אני בכלל לא מבין למה זה צריך לעלות בכלל לדיון. אחרת, אני אומר עוד דבר, אם כל אחד יבוא וישלח מכתב, ואחרי זה נצטרך להתחיל לדון על כל אחד ואחד, אני חושב שאין לזה מקום, לא צריך לדון בזה בכלל.

גב' חנה גולן : זה עלה לדיון כי ההחלטה היתה שהכול נסגר ב-12 בלילה וזהו. ורוב העסקים שנסגרים הם בעצם פיצוציות והן לא עובדות באופי של מסעדה. וכאן הוא ביקש הארכה. אז זה עלה לדיון.

מר יוסי חן : תושב לא יכול לשלוח מכתב ולהעלות לנו לסדר היום לדיון, הוא לא חבר מועצה.

גב' חנה גולן : ראש העיר החליט להעלות את זה לסדר היום. הוא פנה לראש העיר וביקש להעלות את זה לסדר היום.

מר יחיאל טוהמי : אלי, אנחנו יכולים גם להוריד את זה מסדר היום. זו לא בעיה.

מר אלי שבירו : תוריד את זה.

מר יחיאל טוהמי : חכה שניה. בוא ניתן למקס לדבר שניה.

גב' חנה גולן : אתם רוצים לקבל החלטה שאתם דוחים את הבקשה?
בבקשה. יצטרך לצאת מכתב לתושב.

מר מקס צ'רנוגלז : רציתי להגיד לפי מה שאריאל אמר, שכן אנחנו, בעצם כן הסטנו מחוץ לעיר גם, לא רק מחוץ למרכז העיר, הסטנו הרבה אנשים מבוגרים, שקטים, שלא משתכרים, שרוצים לשבת במסעדה ולאכול, לאכול או אפילו לשתות בירה או משהו כזה. באזור התעשייה יש פאבים רועשים וזה, זה לצעירים, וזה בסדר גמור, אבל אתה יודע, אנשים מבקשים כל מיני דברים, אז הסטנו. חבל.

מר יוסי חן : חבל ש-מה, שהסטנו?

מר מקס צ'רנוגלז : כן.

מר יוסי חן : למה?

מר מקס צ'רנוגלז : אז הם יוצאים מהעיר. הם מפרנסים, במקום לפרנס מסעדות בעיר, הם מפרנסים אותן בפתח-תקווה.

מר יוסי חן : מי שיצא מהעיר תמיד ימשיך לצאת.

מר מקס צ'רנוגלז : לא, ממש לא.

מר יוסי חן : במקרה יושב פה תושב הבניין, אולי תיתן לו רשות דיבור ותשאל אותו מה הוא עובר. הוא עובר גיהינום. הוא עובר גיהינום.

- מר מקס צ'רנוגלז: אל תגיד במקומו קודם כל.
- מר יוסי חן: אני ידוע מה הוא עובר. בניין שלם סובלים.
- גב' חנה גולן: הוא כותב בשם תושבים. מי שיושב בקהל לא מדבר.
- מר יחיאל טוהמי: אבי, תגיד כמה מילים. אתה כל פעם זורק איזו מילה.
- מר אבי סמו: אני במקרה גם הייתי בפאב הזה, ובפאב כשהדלת סגורה מבחוץ לא שומעים אותו. יש שם שני פאבים אם אני לא טועה ויש שם גם פיצוציה. אז צריך להבדיל בין כולם. ואם בא בן אדם ואומר שהפרנסה שלו נפגעה, אני חושב שאנחנו צריכים להצביע אחרת.
- מר מקס צ'רנוגלז: גם פעם היתה מוסיקה שם ונדמה לי שהוא מזמן הפסיק.
- מר יוסי חן: ואם תיתן לאחד ולשני לא תיתן, לשכן שלו לא תיתן?
- מר מקס צ'רנוגלז: למה לא?
- מר יוסי חן: תיתן לאחד ולשכן הצמוד שלו לא תיתן?
- מר מקס צ'רנוגלז: כן, כי זה סוג אחר של עסק.
- מר אבי סמו: אני מוכן לתת לכולם, יוסי.
- מר יוסי חן: אבי, תאמין לי, אם היית גר שמה לא הייתי מתווכח איתך.
- מר אבי סמו: אני גר בדיוק 100 מטר משם.

עו"ד אריאל עזריה: מילה אחת – הפרנסה שלו היא חשובה לכולם, אבל צריך לזכור שהיא על חשבון הפרנסה של אחרים שלא ישנים בלילה ולא יכולים לעבוד למחרת. אז יש לעשות כאן איזונים ולראות הפרנסה של כמה יותר אנשים נפגעת בגלל הפאב הזה.

מר יחיאל טוהמי: אני גם רוצה להגיד משהו. השאלה, באמת, אם אנחנו נותנים לאחד, לפאב, אז מה יגיד הפיצוציה? לא יהיה פה שוויון.

מר מקס צ'רנוגלז: לא יכול להיות שוויון כי זה עסק שונה.

גב' לודמילה גוזב: אבל זה גם עסק.

מר מקס צ'רנוגלז: אני לא מדבר על פרנסה של אחד. זה איכות חיים של אחרים גם. תראה, ברגע שאני עם האוטו נגיד יורד למטה, אני לא יכול לשתות בירה.

מר יחיאל טוהמי: אבל אני יודע שאתה הצבעת פעם שעברה בעד.

מר מקס צ'רנוגלז: לא נכון.

מר אלי שבירו: לא, אנחנו לא הצבענו בעד, אבל בלי שום קשר.

מר מקס צ'רנוגלז: קודם כל לא. אבל בלי שום קשר, כי זה סוג אחר,

מר יחיאל טוהמי: נמנעת, לא הצבעת. לא היית נגד, אני זוכר.

מר מקס צ'רנוגלז: אם זה היה פאב לא הייתי אפילו שואל שאלה אחת. אבל זה לא פאב, זה מקום קצת אחר, זה אנשים קצת אחרים.

גב' לודמילה גוזב : זה לא פאב? זה פאב.

מר מקס צ'רנוגלז : לא, זה לא פאב.

מר יעקב עמנואל : אתם עכשיו חוזרים על כל הדיונים, על כל מה שדיברנו?

מר יחיאל טוהמי : אני לא מוריד את זה מסדר היום, אני מביא את זה להצבעה. מישהו רוצה להגיד משהו לפני שאני מביא את זה? מי בעד לאשר את הבקשה? הצביעו בעד : אבי סמו ומקס צ'רנוגלז. מי נגד? הצביעו נגד : לודמילה, יעקב, אריאל, יוסי. מי נמנע? נמנעו : אלי שבירו ושירה דקל.

החלטה : הוחלט ברוב קולות (5 נגד : מר יחיאל טוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל, עו"ד אריאל עזריה, מר יוסי חן. 2 בעד : מר אבי סמו, מר מקס צ'רנוגלז. 2 נמנעים : מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) לדחות את בקשת בית העסק "המקום של אבא" לשינוי שעות הפעילות בבית העסק.

מר יעקב עמנואל : אתם נמנעים, כי מה, שזה בסדר שסוגרים או שזה לא בסדר שפותחים?

מר אלי שבירו : נמנעים זה נמנעים. בכלל אני חושב שלא היה הצריך להעלות את זה.

4. תשובתו של היועמ"ש לנושא רוכלות של איסוף גרוטאות בעיר (לשאלתה מישיבת מועצה מס' 31).

עו"ד שרון שטיין : בישיבה הקודמת דיברנו על הנושא הזה של איסוף גרוטאות. כעיקרון בעיר יש חוק עזר עירוני שמסדיר נושא של רישוי של רוכלות,

שבאופן כללי המטרה שלו להסדיר כל מיני עסקים שלא מתנהלים ממקום של קבע, ברמה של רישוי עסקים. לטעמי אפשר להכניס גם בתוך החוק עזר עירוני הזה את הנושא של הסדרת רישוי של איסוף אשפה. ואז במקרה כזה, אם הנושא הזה יותר, כל אחד שמבקש לעסוק באיסוף של גרוטאות, יצטרך להגיש בקשה מסודרת לרישוי עסקים, להסביר את המהות של העסק שלו, לשלם אגרה ולקבל רישיון עסק לטפל בנושא הזה. הבעיה פה שהיא בעיה לאור הדיון הקודם ובאופן כללי. בכלל מה שאני הבנתי שבאופן כללי, למרות שכאן חוק העזר הזה הוא לא מופעל וכעיקרון ישנה מדיניות כללית שלא נותנים לעסוק בכלל בתחום העיר ברוכלות. זאת אומרת שלמרות שלעירייה יש אינטרס מובהק בעניין הזה, שאנשים אחרים יפנו את האשפה או פסולת או כל מיני דברים שאפשר לשלוח למחזור, אז צריך להבין שגם נושאים אחרים, שלא דווקא נופלים בתוך המשבצת הזאת, עלולים לפנות ולהגיד – תתנו לו עכשיו רישוי רוכלות לגזלנים,

גב' חנה גולן : ותיכף אני אגיד גם למה.

עו"ד שרון שטיין : והיו כל מיני דברים אחרים.

גב' חנה גולן : כי פנו הרבה מאד שרצו להקים פה דוכנים במרכז המסחרי ומנענו את זה.

מר יעקב עמנואל : זו מדיניות מוצהרת. היינו מקבלים הרבה מאד פניות ואמרנו לא, ועמדנו על העניין הזה – לא.

עו"ד שרון שטיין : כשהנושא הבעייתי פה, פה צריך להדגיש, הבעייתיות בנושאים האלה היא בעיקר בכל מה שקשור למכירה של מזון. בעיקר מזון שמכניסים אותו, מבשלים אותו, שיש עם זה בעייתיות.

גב' חנה גולן : מישהו פתח דוכן ומכר נעליים.

מר יעקב עמנואל : גם דוכן לאבטיחים וגם דוכן לסנדוויצ'ים וגם דוכן למכור טלפונים וגם דוכן למכור נעליים. בשום פנים לא הסכמנו.

עו"ד שרון שטיין : אני אומר את זה באופן עקרוני. אז צריך לקחת בחשבון,

מר יחיאל טוהמי : שרון, היה פה עניין שדיברנו בישיבת המועצה הקודמת, דיברו פה על איסוף גרוטאות, שאנשים נכנסים לפה, התחלנו בזה. אז מה אתה רוצה כרגע?

עו"ד שרון שטיין : אבל יחיאל, גם אני יכול להיכנס ולאסוף גרוטאות.

גב' חנה גולן : יחיאל, הוא אומר, אז ההוא מאריאל יפנה וניתן לו רישיון, היא תפנה ולא ניתן לה את הרישיון.

מר יחיאל טוהמי : או קיי, זה מצוין.

עו"ד שרון שטיין : ברגע שאני נמצא במסגרת של רישוי, אני לא בטוח שזה אפשרי, אבל בוא נגיד,

גב' חנה גולן : אבל הבעיה הרוכלות.

עו"ד שרון שטיין : הנקודה היא שבשביל לטפל אולי באיזה שהוא 'פרונקל' נקודתי אפשר לעשות פריחה על כל הגוף לצורך העניין.

מר יחיאל טוהמי : כל אחד יכול לבקש כל מיני, אישור לרוכלות וכל הדברים האלה.

עו"ד שרון שטיין: אז זה כרגע מבחינת מצב חוקי. הדבר היחידי שעוד אני מסוגל לחשוב עליו, וזה לא לדיון פה בעניין הזה, אני לא נכנס כרגע להיבט הביטחוני שאמרתם שמישהו צריך לבוא ולבדוק את זה, אם באמת יש פה איזה שהוא עניין ביטחוני שנכנסת מישהי שהיתה תושבת שטחים. אני לא חושב שזה משהו שאנחנו יכולים למצות את הדיון פה.

מר אלי שבירו: אני חושב שהנושא הזה צריך לעלות, אני הצעתי את זה גם בפעם הקודמת, לעלות בוועדת ביטחון, ובוועדת ביטחון ימצאו לזה פיתרון שפה אתה לא יכול למצוא.

עו"ד שרון שטיין: זה לא משנה. אבל אם הצבא יבוא ויגיד לך – אדוני, אין לי כרגע אינדיקציה כנגד הבן אדם, שום דבר, אז מה תעשה? חלופה אחרת, וזה משהו שחשבתי עליו, האמת שלא דיברתי על זה תוך כדי הדיון, זה נושא של, שהעירייה תטפל בזה דרך זכיינים. אבל שוב, זאת אומרת, אנחנו נפרסם כמו מיני מכרז, אנשים שאנחנו נתיר להם לאסוף כאילו לא עבור עצמם אלא עבור העירייה פסולת, לא יודע, תמורת איזה שהוא תשלום קבוע מראש ויקבלו את זה. הנושא הזה ככה, להשאיר את זה כמו שהוא,

מר אלי שבירו: זה כסף.

מר יוסי חן: עוד יחשבו פה שעושים פה מיליונים ואתה עוד תצא שותף.

עו"ד שרון שטיין: יש מעגלים שאי אפשר לרבע אותם. אי אפשר למנוע, תראו, מצד אחד צריך להבין שאי אפשר למנוע,

גב' חנה גולן: הוא עושה לנו טובה שהוא אוסף.

מר יוסי חן: ודאי.

עו"ד שרון שטיין : מצד אחד לעירייה יש אינטרס מסוים. מצד שני, בא בן אדם מבחוץ, שכרגע אין לי אפשרות כרשות מקומית למנוע ממנו. זאת אומרת, אם היתה איזו שהיא מניעה ביטחונית, שהיו באים,

מר אלי שבירו : צריך לבדוק אותם, צריך לבדוק כל הזמן. לבדוק אם אין בעיות, אם יש בעיות.

עו"ד שרון שטיין : אבל, אלי, אני בתור רשות מקומית,

מר יחיאל טוהמי : הוא לא מתייחס לנושא הביטחוני כרגע.

עו"ד שרון שטיין : אני לא יכול להתייחס לזה. זה מקום לדיון אחר, למסגרת אחרת. אמרתי לכם לבדוק דרך שהיא לא דרך ברמה של לפנות לגורמי ביטחון, לנסות למנוע מבן אדם כזה או אחר להיכנס לעיר בנקודה הזאת. זה הפיתרונות שאפשר כרגע להציע. צריך להבין שהסדרת רישוי בנושא הזה או כל דבר בסגנון הזה פותחת את הנושא לרוכלות באופן רוחבי.

מר יחיאל טוהמי : למה?

עו"ד שרון שטיין : כי עד עכשיו היתה מדיניות של העירייה שאומרת – אני לא נותן רישיונות עסק לרוכלות. נקודה.

גב' חנה גולן : לא משנה איזו רוכלות.

עו"ד שרון שטיין : לא משנה. יש הסדרות נקודתיות, כמו שעושים 'בריא בריא' ואנשים מקימים דוכנים, אז באים לפעמים חלק מהם זה סוג של דוכנים שפונים לברוך והוא מסדיר להם לאירוע עצמו, זה לא רישיון שהוא לתקופה. ספציפית היתר

שהוא נותן לאירוע הזה. אני לא מדבר על מקרים כאלה. ואם אני פותח את זה בתחום מסוים, אני עלול להיות חשוף לזה שיבואו שוב פעם, כמו שאמרת, סלולר; כמו שמנו אמר – או נעליים או חמוצים או כל דבר אחר. זהו.

גב' חנה גולן: ואם אנחנו פותחים את זה למכרז שהעירייה מבקשת לאתר אנשים אשר יפנו גרוטאות בעיר?

עו"ד שרון שטיין: אין עם זה בעיה. רק הבעיה היא שצריך לעשות מכרז.

מר יעקב עמנואל: שרון, המוטיב העיקרי בטענה שהעלה יוסי הוא – עניי עירך קודמים. יש מה לעשות. על זה הלבשנו את ההיבט הביטחוני. צריך לראות איך לא לתת לעניין הזה, אתה מבין, באמת,

עו"ד שרון שטיין: מנו, אני אומר לך, ברמה הביטחונית זו לא המסגרת לדון בה. אתה יודע את זה לא פחות טוב ממני, יותר טוב ממני.

מר אלי שבירו: זה מה שאמרתי, בוא נדבר על זה בוועדת הביטחון, יש פיתרונות.

עו"ד שרון שטיין: אני חושב שהפיתרון בקטע הזה הוא גם לא ברמה של השרות, הוא ברמה של הצבא.

מר יוסי חן: אני קודם כל חושב שזה לא 'פרונקל' ואני מעדיף שעכשיו אנחנו נדבר פה למה כנראה אנשים שלא גרים פה לא יודעים מה קורה. מדובר פה בעבריינים שבאים מבחוץ, וזה יכול להיגמר גם ברצח. והיו פה איומים והיו פה אנשים, ואנחנו מחר נגיד למה לא קיבלנו החלטה.

עו"ד שרון שטיין: אז צריך לטפל בזה ברמת המשטרה.

מר יוסי חן : ואמרנו למה לא קיבלנו החלטה, וידענו ולא עשינו שום דבר. אנחנו לא ביקשנו לסבך את העניינים, והחבר'ה האלה לא הגישו לך שום בקשה למכרזים ולרישיונות עסק, למה גם אם אתה תתן להם קנס, הם יגידו לך – תכניס אותנו לבית סוהר תמורת הקנס. אז תכין להם גם את התא מעכשיו. באמת, אני אומר, במקום לעשות את זה פשוט ולקבל החלטה. עכשיו מה שאתה אומר, אתה מסנדל את עצמך. זאת אומרת, אם מחר תרצה לקבל החלטה הפוכה, אתה כבר לא יכול. אנחנו צריכים ללכת על הקטע,

עו"ד שרון שטיין : אני אומר לך חלופות, אני לא מסנדל את עצמי.

גב' חנה גולן : שרון, מועצת העיר יכולה לקבל החלטה שהיא מאשרת איסוף גרוטאות לתושבי העיר? היא יכולה לקבל החלטה כזאת?

עו"ד שרון שטיין : לא.

גב' חנה גולן : סליחה, יוסי, אבל מכרז ללא עלות. הוא צריך לשלם לנו? אולי אנחנו צריכים לשלם לו. זאת אפשרות.

מר יעקב עמנואל : אני מציע שתחכו עוד בערך, מיד אחרי החג תהיה לנו ישיבת ועדת ביטחון, נשב על המדוכה. אם נמצא פיתרון – זה יהיה בסדר.

עו"ד שרון שטיין : זה לא למסגרת הזאת, בעיקר שהוא פיתרון אזרחי.

מר יעקב עמנואל : אז אני אומר, אולי שמה נמצא, שמה יבוא המזור.

מר יוסי חן : בוא תראה מה קורה בישובים מסביבך ותראה לי אם נותנים להם להיכנס לשם. בוא, אני אקח אותך לישובים פה, לתפוח, ליהודי, לא

לערבי, יהודי אם יכול להיכנס לאסוף אשפה, על ההיבט הביטחוני.

מר יחיאל טוהמי : יוסי, יש לי שאלה גם אליך, באמת, נניח שאנחנו, אנחנו קודם כל יכולים לאשר לאיזה מישהו באופן ספציפי לאסוף? אנחנו לא יכולים לאשר לאף אחד באופן ספציפי. אנחנו לא יכולים לעשות את זה. אני יכול להגיד ליצחק, אברהם? אני לא יכול להגיד. כמועצה אני לא עושה דבר כזה. אבל, אתה רוצה שאנשים מתוך אריאל?

מר יוסי חן : לא.

מר יחיאל טוהמי : אין בעיה, אני בעד. שלא תבין, אני בעד. אבל איך עושים את זה?

מר יוסי חן : אני לא מדבר על אנשים מאריאל, אני מדבר למנוע מהגברת הנחמדה הזאת לא לאסוף פה.

מר יחיאל טוהמי : או קיי, איך עושים את זה? זו שאלה.

מר יוסי חן : זה קטע ביטחוני, אתה צריך להבין, יש פה קטע ביטחוני. יש פה מישהי שהיא תושבת שטחים, נכנסת פה לכל חור, יודעת מתי יוצאים, מתי נכנסים.

מר יחיאל טוהמי : אז אני מציע כיו"ר הישיבה להעביר את זה לוועדת ביטחון, תדונו בנושא הזה, תקבלו החלטה שמה ותביאו את זה למועצה.

מר יעקב עמנואל : אני לא מבטיח איזה סוג של החלטה, אני מבטיח שנדון בזה.

מר יחיאל טוהמי : לא חשוב. תדונו, תקבלו החלטה, תמליצו.

מר יעקב עמנואל : ונבדוק את הכול, את כל ההיבטים.

מר יחיאל טוהמי : אתם רק ממליצים. ועדת ביטחון רק ממליצה.

מר יוסי חן : יחיאל, ואז זה חוזר עוד פעם לפה.

מר יחיאל טוהמי : אבל, יוסי, זה מצוין.

מר אלי שבירו : אם יש דברים שהם,

מר יחיאל טוהמי : יש לך הצעה קונקרטית? בבקשה, תציע.

מר אלי שבירו : לא, אין לי שום הצעה.

מר יחיאל טוהמי : אז מה? הוא מדבר איתך על דבר שהוא יילך בצורה חוקית.

מה, אני יכול לתת לזה, לזה, לזה? בואו, שבו, ועדת ביטחון תתכנס, תקבע, תביאו את זה למועצה – אני בעד. אני אומר לך, אני בעד שתושבי אריאל יתפרנסו ולא אנשים מבחוץ יבואו.

מר יוסי חן : אתה אומר להם – לכו ותחזרו אלי.

מר יחיאל טוהמי : לא, יוסי, אולי תזמין איזה גורם ביטחוני, אולי משטרה

תזמינו. תזמין את המשטרה, תזמין איש ביטחון, ואז תדונו בצורה מסודרת, תביאו את זה לפה, ואנחנו בעד. אני בעד, אני מודיע לכם. נקודה.

החלטה : הוחלט פה אחד להעביר את נושא רוכלות איסוף גרוטאות בעיר לדיון

בוועדת הביטחון ולהביא המלצותיה לישיבת מועצת העיר.

5. אישור מינוי של חבר המועצה עו"ד אריאל עזריה כחבר בוועדת תחבורה במקום יעקב עמנואל.

מר יחיאל טוהמי: אישור מינוי של חבר המועצה, מר עו"ד אריאל עזריה, כחבר בוועדת תחבורה במקום יעקב עמנואל. מי בעד? כולם.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את מינויו של חבר המועצה עו"ד אריאל עזריה כחבר בוועדת תחבורה במקום מר יעקב עמנואל.

6. המלצת ועדת כספים בנושא עלות צהרונים לשנת הלימודים תשע"א.

מר יחיאל טוהמי: המלצת ועדת הכספים בנושא עלות צהרונים לשנת הלימודים תשע"א.

מר יעקב עמנואל: קיבלת תשובה מרון עכשיו.

מר אלי שבירו: לא, לא, לא, מה פתאום? מצביעים.

מר יחיאל טוהמי: ועדת הכספים ישבה, אלי, אני ופבל, וקיבלנו את ההחלטה להמליץ למועצה,

מר אלי שבירו: אפשר להקריא את ההמלצה.

מר יחיאל טוהמי: בבקשה, חנה.

גב' חנה גולן : מה יש לי להגיד?

מר יחיאל טוהמי : השאלה מאיזה תקציב.

גב' חנה גולן : זאת לא שאלה. השאלה הזאת נאמרה בישיבת המועצה הקודמת, שהוועדה תשב ותמליץ לגזבר מאיזה סעיף תקציבי. אבל הוועדה לא המליצה לגזבר.

מר אלי שבירו : הוועדה המליצה, בסוף הוא אמר שהוא לא צריך את ההמלצה הזאת. הוועדה המליצה. יש הרי את הסעיף התקציבי של עוזר ראש העיר, רז, שהוא נותן גישור עד, עכשיו דרך אגב יש גם פבל אז בכלל יש הרבה כסף, עד סוף השנה.

גב' חנה גולן : קודם כל, לגבי עוזר ראש העיר, אין לאף אחד שום סמכות להיכנס לתקציב הזה, כי ראש העיר רשאי בכל זמן נתון מחר למנות לעצמו עוזר. אז זה תקציב שלא נוגעים בו.

מר אלי שבירו : כן, אבל שלושה חודשים הוא כבר איננו.

גב' חנה גולן : זה לא משנה.

מר אלי שבירו : ובשנה הבאה הוא יתכנן את זה מראש על פי ההחלטה הזאת.

מר יחיאל טוהמי : מישוהו רוצה להגיד משהו בנושא?

גב' חנה גולן : אם תיכנס לתוקף ההחלטה של התמ"ת, אז מה?

מר אלי שבירו: אז אפשר יהיה לדון מחדש ולהוריד את זה. כשהיא תיכנס וכשיתקבל הכסף, אז.

מר יחיאל טוהמי: אלי, קודם כל תקריא בבקשה את ההמלצה.

מר אלי שבירו: ועדת הכספים החליטה לאחר בדיקה מעמיקה להמליץ להעלות את התעריף לצהרונים מ-6,000 ₪ לשנה ל-7,500 ₪ לשנה, בהדרגה במהלך 3 שנות פעילות, כך שבשנת תשע"א התעריף יעמוד על 6,500 ₪; בשנת הפעילות הבאה, תשע"ב, יעמוד על 7,000 ₪; ובשנת הפעילות תשע"ג יעמוד על 7,500 ₪ לשנת פעילות. כמו כן ממליצה הוועדה להנחות את אגף החינוך לאכוף את הגביה מההורים בגין צהרונים. זה בסוף לא רשמנו – הורה שלא ישלם, שהילד שלו ישלח לזה – אנחנו לא יכולים להגיד כזה דבר. מחקנו את זה.

גב' חנה גולן: היות ופבל לא נמצא, הפרוטוקול הזה גם לא חתום קחו בחשבון.

מר אלי שבירו: מה שאנחנו אומרים זה רק – כמו כן ממליצה הוועדה להנחות את אגף החינוך לאכוף את הגביה מההורים בגין הצהרונים.

עו"ד שרון שטיין: יש שתי נקודות שרציתי להתייחס אליהן בהחלטה הזאת: אחת, קודם כל, אתם לא יכולים לקבל החלטות לתקציב עתידי. אתם לא הממשלה ובטח לא חברות ממשלתיות. מועצה יכולה לקבל החלטה לתקציב לשנה אחת, בעניין הזה, בטח שלא 3 שנים קדימה.

גב' חנה גולן: אי אפשר לבצע.

עו"ד שרון שטיין: האמת, זה נכון. אפשר לקבל איזו החלטה שאתם רוצים, רק ההחלטה הזאת היא לא ישימה, אין לה שום נפקות, אין לה שום תוקף. זה דבר אחד.

מר יוסי חן: אז אפשר ללכת הביתה? עכשיו נלך, תקבל אתה את

ההחלטות וזהו. מה אתה צריך אותנו?

גב' חנה גולן: זה הוועדה ממליצה, אבל ההחלטה צריכה להיות מגובה

חוקית. אם אפשר – אפשר. אם אי אפשר – אז בינואר תתקבל החלטה נוספת. מה

הבעיה עם זה?

מר אלי שבירו: אז אנחנו נקבל היום את ההחלטה ואחרי זה תהפכו אותה

בינואר.

עו"ד שרון שטיין: יש עוד נקודה אחת שהאמת שאני לא בטוח ואין לי כרגע

איזו שהיא תשובה, יש פה חברי מועצה שהם הורים לילדים, זאת אומרת שאמורים

ליהנות מההחלטה הזאת?

גב' שירה דקל: כן, כן, אני כן.

מר אלי שבירו: עכשיו?

גב' שירה דקל: כן.

מר מקס צ'רנוגלז: השנה?

גב' שירה דקל: כן, הבן שלי בן 3.

עו"ד שרון שטיין: רק שירה?

מר אבי סמו: גם אני.

מר אלי שבירו: או קיי, אז נקוז.

עו"ד שרון שטיין: זה לא הולך לפי קיזוזים. מה זה, אנחנו עושים פה 'מסחרה' בשוק? אתה מדבר כאילו זה 'מסחרה' בשוק.

מר אלי שבירו: אם מישהו לא יכול להצביע הוא לא יצביע.

עו"ד שרון שטיין: לא, אבל אתה מציע – בוא נתקוז.

מר אלי שבירו: הוא לא יצביע והיא לא תצביע.

מר יחיאל טוהמי: הוא שאל שאלה, עניתם, בזה הסתיים העניין, תנו לו לסיים.

מר יוסי חן: יש לי גם אחיין, הבן של אחי. אתה רוצה להגיד לי קשר דם עכשיו, נפסול את הכול?

מר יחיאל טוהמי: יוסי, אנחנו המלצנו, יהיה דיון מסודר. מה הבעיה? למה להתפרץ? בוא נסיים, בבקשה.

עו"ד שרון שטיין: האמת שאני לא יודע מה להגיד לכם לגבי הנקודה הזאת. כי מצד אחד, יש פה שני חברי מועצה שלפחות ההצבעה הזאת נוגעת להם באופן אישי. וזה משהו שחשבתי עליו פשוט רק לפני ישיבת המועצה.

מר אלי שבירו: התפספס, אין הרבה.

עו"ד שרון שטיין: זה לא קשור, אלי. מה זה משנה? ואם אריאל במקרה לא

היה לו ילד, אז לא מתקזזים וכן מתקזזים? מה זה קשור? יש איזו שהיא בעיה לגבי ההצבעה, אני לא יודע,

מר יוסי חן: הם לא משתתפים בישיבה, מה הבעיה? הם לא משתתפים בישיבה.

גב' שירה דקל: אני אפשט לך, בסדר? אני לא אשתתף בהצבעה, עדיין אני יכולה להגיד לך, כל נושא שאנחנו מצביעים עליו יש למישהו איזו שהיא נגיעה אליו.

עו"ד שרון שטיין: שירה, אבל פה זו נגיעה אישית לכיס.

גב' שירה דקל: לכן אני לא אצביע. אני לא אשתתף.

עו"ד שרון שטיין: כל בן אדם יש לו נגיעה תמיד מתוקף היותו חי פה. רק אני אומר, פה זה עניין שהוא עניין כספי שהוא נוגע באופן אישי.

גב' שירה דקל: אז לא נצביע.

מר יחיאל טוהמי: מישהו רוצה להגיד משהו? בבקשה.

מר אלי שבירו: בוא נעלה להצבעה.

מר יחיאל טוהמי: אתה רצית להגיד משהו, ג'והר? המבקר, רצית להגיד משהו?

מר אריה ברסקי: ערב טוב לכולם. מהבחינה הזאת, אני קצת איכשהו עברתי על התקנון מהישיבה שעברה, עם הסיפור של העזרה בצהרונים. כי עלו פה שתי נקודות – מצד אחד, המועצה בעצם נותנת איזה שהוא סוג של עזרה אישית לאנשים. זו לא

איזו שהיא תמיכה למוסדות ציבור שיש איזה קריטריונים ותבחינים שוויוניים ואחידים לכולם שלפי זה מחליטים לחלק את הכסף. פה נותנים איזו שהיא עזרה באופן עקרוני, עזרה ישירה לאנשים פרטיים, בלי שום קריטריון, למעט גיל. ופה באמת לפעמים יכולה לעלות השאלה – מה הסמכות של המועצה לתת עזרה לאנשים פרטיים, כמו שנותנים לו כסף, עם זה משלמים לצהרונים? כי מישהו אחר יכול לבוא – אני רוצה עזרה בפלאפון, מישהו אחר רוצה עזרה ברכב או כל דבר אחר. זו נקודה אחת. נקודה אחרת, אתה יודע, אנחנו תמיד מדברים, גם בישיבות של ועדת ביקורת ובשאר הישיבות, אנחנו בעצם מתנהלים על פי עקרונות של חוקיות המינהל. כלומר, כל מה שכתוב בתקנון מותר למועצה לעשות, מה שלא כתוב אסור למועצה לעשות. בניגוד לאנשים פרטיים, שמותר לי הכול אלא אם כן נאמר אחרת. אם נסתכל בסמכויות של המועצה, מהעיון בתקנון, עולה שלכאורה פה בניגוד לזה, המועצה, אם היא מקבלת איזו שהיא החלטה, ורצוי גם שיהיו איזה שהם קריטריונים, איזו שהיא הטבה, כי באמת, זה לא אותו דבר, אמא שמרוויחה 4,000 שקל בחודש ואמא שמרוויחה 30,000 שקל בחודש מקבלות בעצם את אותה תמיכה, את אותה עזרה. כדאי אולי איזה שהוא מבחן עזרה.

גב' שירה דקל: זו לא הטבה, זו הדרגה בהעלאה. זו לא הטבה.

מר אריה ברסקי: אבל מה שכתוב כן, אני אגיד לך מה שכתוב, בסך הכול המועצה, ואני אקריא את הסעיף שאני חושב שרלוונטי לסיפור הזה אחרי שדיברתי, שהמועצה רשאית לדאוג לפיתוח תחום המועצה המקומית, לשיפור תנאי החיים בה ולקידום העניינים הכלכליים, החברתיים, התרבותיים והחינוכיים של תושביו או של כל חלק מהם. לכאורה פה באמת, מצד אחר, אם מדובר פה באיזה שהוא הליך שהוא עניין חינוכי או חלק מזה, אז המועצה באמת יכולה להחליט איכשהו, אם זה מקדם את התושבים, כן לעזור להם ולקדם את התהליכים האלה. אני חושב שגם בקטע הזה דיברתי עם היועץ המשפטי וברמה העקרונית, למרות ההודעה הראשונית שלי, אני לא חושב שיש מניעה חוקית שלא לעזור אם מדובר במפעל חינוכי.

מר יחיאל טוהמי : אריה, אני מדבר עכשיו כיו"ר הישיבה, אני לא חושב שאנחנו נותנים איזו שהיא הטבה כלשהי. 6 שנים לא העלו.

מר אלי שבירו : איפה היית 6 שנים?

מר יחיאל טוהמי : אבל זה לא ויכוח, אני רוצה להגיד משהו. אחר כך תגיד מה שאתה רוצה אלי. אני חושב שפה, באמת, אנחנו לא נותנים שום הטבה לאף אחד. נעשתה פה איזו שהיא העלאה, בשנה אחת 25%. בסך הכול אנחנו מבקשים לעשות את זה בצורה הדרגתית, על מנת שלא להעמיס על אנשים פה, על זוגות צעירים פה ביישוב הזה. אני לא חושב שיש פה איזו שהיא הטבה או איזה משהו אישי. אלי, בבקשה.

מר אלי שבירו : אני אומר, 6 שנים נתנו כאילו הטבה וזה היה בסדר? אני גם חושב שזאת לא הטבה. יש פה איזה שהוא אקט של העלאת מחירים ועליית המחירים, אנחנו יכולים לבוא ולהגדיר, תהיה מדורגת, וזה בדיוק מה שאנחנו המלצנו. זה עבר פה אחד בוועדת כספים ואני חושב שצריך להצביע.

מר מקס צ'רנוגלז : זה מה שרציתי להגיד, שזו לא הטבה.

מר יעקב עמנואל : נמצאתי למד שלא למדתי שום דבר מהדיון הזה עכשיו. ואני לא אומר את זה ב'קינטורי' אלא אני אומר שיש כאן איזה מצב שוועדת כספים החליטה משהו, היועץ המשפטי אומר משהו, המבקר אומר משהו, ורוח הדברים זה משהו אחר. אני לא יודע על מה לבסס את הטענות שלי. אם אני שומע את היועץ המשפטי שאומר שזה בגדר הטבה והמבקר אומר שעל המשקל ההוא אפשר להצביע בעד, ומצד שני יש כאן חברי מועצה שנגועים באינטרס אישי,

מר יוסי חן : אז השניים האלה לא משתתפים.

מר יעקב עמנואל : שלא ישתתפו.

מר יוסי חן :

ואז פתרת את הבעיה.

מר יעקב עמנואל :

אני לא יודע מה להגיד. אני אומר שאם יש החלטה של ועדת כספים, שישבה על המדוכה ומצאה איזה שהוא פיתרון, הוא הבסיס שצריכה להתקבל החלטה. ולא לעטוף את זה עכשיו בכל מיני חוות דעת שרק מסבכות את העניין מעבר למה שצריך.

גב' חנה גולן :

אני רוצה אבל להעלות את ההצעה של ראש העיר, להזכיר פעם נוספת את ההצעה של ראש העיר – שתהיה ועדה שתקבע קריטריונים לפי רמת הכנסה ולפי רמת הכנסה יקבלו הנחה.

מר אלי שבירו :

זו הצעה. בואו נצביע, יצביעו על זה ויצביעו על זה.

גב' חנה גולן :

כי לא כולם שווים. יש כאלה שיש להם הכנסה גבוהה, יש כאלה שיש להם הכנסה מאד נמוכה. אבל אם תהיה החלטת מועצה,

מר אלי שבירו :

אם תהיה החלטת מועצה זה משהו אחר.

גב' חנה גולן :

אלי, למה אתה ככה פותר את הכול בזלזול?

מר אלי שבירו :

לא, אני אומר, אם תהיה החלטת מועצה – בסדר.

גב' חנה גולן :

זכותו של ראש העיר, אם הוא היה פה היה מציג את זה, היתה לו גם אצבע.

מר ג'והר חלבי :

בסך הכול ההחלטה שלנו להעלות את הנושא של תעריף הצהרונים נובעת מהבסיס שיש לנו גירעון בין ההכנסות לבין ההוצאות במפעל הזה

ספציפי של כ-250,000 שקל בשנה. הגירעון נובע גם מהתעריף, גם מחוסר תשלום של חלק מהמשפחות או תשלום חלקי שהמשפחות לא משלמות.

גב' חנה גולן: לא משלמות כי המשפחות נמצאות בהסדרי תשלומים וכל זה. זה משפחות קשות יום מאד.

מר ג'והר חלבי: כן. הנושא הובא לישיבת המועצה והוחלט להעביר את זה לוועדת כספים. ועדת כספים שהתכנסה, אני רוצה להגיד את זה עכשיו בצורה הבוטה ביותר, היתה נעולה חד משמעית לעשות את זה בהדרגה. מאיפה הסעיף התקציבי? בתשובה לשאלה של מנו – בגזברות אנחנו לא מצאנו שום פיתרון לסעיף תקציבי כזה או אחר שיכסה את ההוצאה הזאת, כי פשוט מאד היתה פה החלטה של שלושת חברי הוועדה כן להעלות את זה בהדרגה. אנחנו רשמנו את ההחלטה כפי שהקריא אותה אלי נדמה לי, זאת ההחלטה שהתקבלה שם. הנושא של פיתרון או כיסוי להוצאה הזאת, בסך הכול לא מצאנו, מסיבה אחת, אני אמרתי גם, אני לא קובע מדיניות של מועצת העיר, אתם קובעים את המדיניות, ראש העיר קובע את המדיניות, הוא יכתוב לי, יגיד לי – ג'והר, בסעיף הזה אני רוצה שתקטין את הפעילות כדי לכסות את ההוצאה הזאת – אני אעשה את זה. אבל אני לא יכול להגיד עכשיו מאיזה סעיף תקציבי אני יכול לכסות, כי אין לי אפשרות. מבחינתי כל סעיפי התקציב הם צבועים עבור פעילות כזאת ואחרת. זאת ההחלטה. כך נבעה ההחלטה להעלות את התעריף בהדרגה ב-3 שנים.

עו"ד שרון שטיין: אז איך אפשר לקבל את ההחלטה הזאת בלי שאתה יודע מה הסעיף?

מר ג'והר חלבי: לכן בתשובה למנו אני הסברתי את עצמי. אני הסברתי את העמדה שלי בוועדה.

מר יחיאל טוהמי: בוועדת כספים אנחנו דיברנו כולנו,

מר אלי שבירו : ואמרת שלא צריך.

מר ג'והר חלבי : לא שלא צריך.

מר אלי שבירו : אתה אמרת.

מר ג'והר חלבי : אלי, אתה בדיוק שאלת אותי ואפילו אמרת איזה משפט

אחד, אם היה ראש העיר מבקש ממך מאיזה סעיף לקצץ ולא היית נענה לו, זה אומר איזה מן גזבר אתה. בדיוק אמרת ככה. אני לא רציתי להיכנס לתשובה הזאת כי אין לי סעיפים תקציביים.

מר יחיאל טוהמי : אני אחד הוטיקים פה, אולי הוטיק פה, כשראש העיר היה

מבקש הוא היה אומר – תמצא. תמצא סעיף. תעבוד על זה, תמצא את זה. ככה אני יודע.

מר ג'והר חלבי : אם ראש העיר היה אומר לי,

מר יחיאל טוהמי : הוא לא היה אומר לך. אני מכיר את רון נחמן, אף פעם הוא

לא אומר.

עו"ד שרון שטיין : יחיאל, יש פה נקודה שאתה צריך כנגד זה למצוא משהו

אחר. אתה צריך לתקן את התקציב שלך. המועצה צריכה לקבל על זה החלטה. מישהו צריך לבוא ולהציג. מה שועדת כספים רוצה שתקבל החלטה במועצה, צריך כנגד זה להראות מאיפה הכסף הזה מגיע, ואתם צריכים לתקן את התקציב. כרגע, חוץ מאשר אמירה שזה יהיה מדורג,

מר אלי שבירו : לא, יש, יש 3 חודשים שרוז לא נמצא.

מר יחיאל טוהמי : קודם כל ההצעה היא פה ל-4 חודשים, עד דצמבר. בתקציב

הבא נראה מה יהיה.

מר ג'והר חלבי : טוהמי, אתה פה מקבל החלטה ל-3 שנים. לגבי השנה הזאת,

היא פחות קריטית. 4 חודשים נותר לך לשנה הזאת.

גב' חנה גולן : צריך לשנות את הניסוח.

מר אלי שבירו : תראה איך הם מסובבים אותנו.

מר ג'והר חלבי : לא מסובבים אותנו, אלי.

מר יוסי חן : בוא נקבל החלטה על 4 חודשים.

מר ג'והר חלבי : אבל הם לא הסכימו.

מר יוסי חן : מי לא הסכים?

מר ג'והר חלבי : חברי הוועדה לא הסכימו.

גב' חנה גולן : יוסי, תאמין לי שאם תקבלו החלטה להקים ועדה, ועדת

אד-הוק מה שנקרא, לתת הנחה פרוגרסיבית לפי הכנסה, זו תהיה ההחלטה הכי נבונה

שלכם. למה? כי ישנם אנשים שהם באמת קשי יום וישנם אנשים, ברוך השם. אז אותם

האנשים שברוך השם יקבלו 10% הנחה והיתר יקבלו 30% הנחה. אבל על זה צריך

לקבל החלטה.

מר יוסי חן : קודם כל, אני אענה לך על זה חנה, אני מכיר את האנשים

פה ואת היכולות שלהם קצת מקרוב, ויש אנשים פה שיעדיפו לא לגשת לוועדה ולהגיש כדי לא לחשוף את עצמם ולשלם ולמנוע מעצמם אולי תרופות.

גב' חנה גולן : לא צריך לחשוף את עצמם. זה תלושי שכר בחינוך.

מר יוסי חן : חוץ מזה, לגבי הגזבר. אז הנה היום התפנה לנו פה סעיף תקציבי של הממלא מקום, יש כבר תקציב. עד סוף השנה יתפנה לך התקציב של הממלא מקום ובוא נקבל החלטה לא ל-3 שנים, רק עד דצמבר.

מר ג'והר חלבי : סליחה, רבותי, כל זה נבע לא רק, אתם מבינים שאנחנו במסגרת של קיצוץ תקציב, קיצוץ מענק משרד הפנים של 4 מיליון שקל השנה, לך תדע מה יקרה שנה הבאה. לכן אנחנו צריכים לבדוק את עצמנו תמיד.

גב' שירה דקל : אני רוצה בבקשה להתייחס, כי התחושה שלי, אתם מדברים על, אתה אמרת – הגיעו לוועדת כספים סגורים, אני מרגישה שהדרג המקצועי כרגע הוא לא דרג מקצועי, אתם הגעתם עם דעה.

מר ג'והר חלבי : שירה, זה מה שאמרו לנו.

מר אלי שבירו : זה מה שאמרו לכם.

גב' שירה דקל : תן לי רגע להגיד לך עד הסוף, בסדר? קודם כל, צריך לתקן פה שני דברים: א' – זו לא הטבה. והניסיון לסובב את זה כהטבה,

מר ג'והר חלבי : אמרתי את זה אבל.

גב' שירה דקל : אני יודעת ואני רוצה לחדד את זה, כי איכשהו עוד פעם זה מתהפך. זו לא הטבה ואנחנו לא מבקשים הנחה. התקבלה החלטה להעלות, אנחנו

ביקשנו לבצע דירוג בהעלאה. לא שום דבר אחר. ולכן הנחה לא תפתור את הבעיה. אנחנו רוצים שההורים לא יסחבו נטל של 25% בשנה אחת. עכשיו, אנחנו אומרים, העלייה פה, או קיי, יש גירעון ובגלל זה התכנסה ועדת כספים, כדי לשבת ולהגיד יש גירעון. או קיי, אנחנו נדרג את זה ונמצא את המקורות התקציביים. אתה בעצמך אמרת בישיבת תקציב, ג'והר – אם ראש העיר ינחה אותי אני אמצא את המקורות. אז אנחנו אומרים, הנה, המועצה תקבל החלטה וההחלטה שהמועצה תקבל צריך ליישם אותה. עכשיו, המבקר אומר, ומנו, חשוב להבהיר, המבקר אומר – אין מניעה להצביע על זה.

מר יוסי חן: וגם אם הוא היה אומר אחרת היינו מצביעים על זה.

גב' חנה גולן: חשוב לי להגיד, אני לא יודעת, אם נוצר רושם כזה אז זה לא טוב, לדרג המקצועי אין פה שום התנגדות, נהפוך הוא. מצידנו לא להעלות אפילו בשקל אחד. רק מה אני אומרת? אני אומרת, גם ציבורית זה נראה הרבה יותר טוב שזה נעשה לפי מדרג של הכנסה. זה נכון לגבי כל דבר. וזה פה דבר מאד משמעותי. כי אין משפחה אחת דומה למשפחה השניה. גם אנחנו מכירים קצת את המשפחות ואנחנו מכירים את אותן המשפחות שחייבים יותר מ-20,000 שקל על זה שלא היה להם כסף לשלם צהרונית בשנה שעברה. ואותן המשפחות עכשיו במצב קשה ועוד מעט הם יהיו על הדשא כי לא יהיה להם איפה לחיות. אז צריך את הכול לקחת, את כל המכלול. ומתוך 100 המשפחות האלה, 100 הילדים האלה, אין לי ספק ש-30 יכולים לשאת את העלייה הזאת. היתר, במקום שנעשה להם מדורג 10% עליה, נעשה להם 30. זה מה שאני אומרת.

גב' שירה דקל: ההורים שישבו פה בפעם הקודמת, חנה, ואני אומרת לך כי הם פנו אלי, חשוב לי להגיד לך – הם פנו אלי, אני מייצגת אותם, בסדר?

גב' חנה גולן: ברור לי שהם פנו אלייך.

גב' שירה דקל : ואני אומרת, הם פנו אלי ואמרו – אנחנו לא מסכנים תודה לאל, יש לנו אוכל, אבל אנחנו, קשה לנו הנטל הזה של קפיצה כזאת. והם אומרים גם, זה לא פייר, למה אתם עושים לנו את זה? אז אנחנו באים פה לא רק בגלל המסכנים והחלשים, אלא גם לבוא ולהגיד – לא יכול להיות שרשות מקומית, שישנה 6 שנים, תבוא ותגיד – אנחנו עכשיו חייבים להעלות ב-25%.

מר אלי שבירו : 30%.

גב' חנה גולן : אלי, לא צריך להגזים. אני רוצה לומר, זה קשה לכולם, אני רוצה פעם נוספת, באמת, ואני מדברת דווקא בשם אלה שלא ישבו פה בישיבה האחרונה, אלה שמתביישים אבל אני מכירה אותם כי הם באים אלי. אני רוצה לדבר בשמם, הקול הדומם, פשוט הקול הדומם. שעדיף לתת לקול הדומם את המחיר של שנה שעברה ואולי אפילו הפחתה, ולאחרים לעשות את ההעלאה המדורגת נאמר. אבל חייבים איזה שהוא מדד של אבחנה בין אלה לאלה. חייבים. וזה ציבורית, אתם צריכים לקבל החלטה.

מר אלי שבירו : זה שני דברים שונים.

גב' חנה גולן : זה לא שונה, זה קשור אחד לשני.

עו"ד אריאל עזריה : בעניין האבחנה, אני חושב שהאבחנה הזאת צריכה להיעשות בוועדה מצומצמת, של אנשי מקצוע.

גב' חנה גולן : לא, לא אנשי מקצוע, חברי מועצה.

עו"ד אריאל עזריה : אני לא בטוח שחברי מועצה זה מספיק טוב.

גב' חנה גולן : הם טובים מאד לזה.

מר יוסי חן : אריאל, אתה לא יכול להשתתף בדיון, אני מצטער, אתה נמצא כרגע בניגוד עניינים.

עו"ד אריאל עזריה : אני מסכים איתך, נכון. זהו, אז אני רוצה לומר לך שבעניין הזה של ניגוד עניינים יש, הרי הבן שלי שמתי אותו בגן פרטי, ולמה? כיוון שאמרתי, בגלל העליה, אז אולי זה אותו דבר. ואני מכיר הרבה מאד הורים כאלה שאמרו – רגע, נשים את הילדים בגן פרטי.

גב' חנה גולן : מצוין, שיתפרנסו תושבי העיר שיש להם גן פרטי, מה רע בזה?

עו"ד אריאל עזריה : לא, לא, אני מדבר על אותם הורים שמשלמים,

גב' חנה גולן : לגן פרטי.

עו"ד אריאל עזריה : בוודאי.

מר אלי שבירו : לא, עדיף להם לעשות את זה בגן פרטי במקום לשלם לעירייה. זאת אומרת, מי שיכול לשלם הוא לא יבוא לעירייה.

גב' חנה גולן : אבל תגיד לי, מה, אתה רוצה לחסוך פרנסה לאנשים שיש להם גן פרטי?

עו"ד אריאל עזריה : זה לא מה שאני רוצה לומר.

גב' חנה גולן : אבל יבואו אליך אלה מהגן הפרטי. למה לחסוך מהם את הפרנסה?

עו"ד אריאל עזריה: זו לא הנקודה.

גב' שירה דקל: הגן הפרטי מרוויח את הכסף שלו בכל מקרה.

גב' חנה גולן: אני לא יודעת. אני לא נכנסת לכיס של הגן הפרטי.

עו"ד אריאל עזריה: זו בכלל לא הנקודה. אני לא יודע מה כולם קופצים, זו בכלל לא הנקודה.

גב' חנה גולן: לא, כי מהפרוטוקול שקראתי מהישיבה, אז חברי הוועדה לא רוצים שיילכו לגן פרטי. אני רוצה גם שאנשים פרטיים יתפרנסו, למה לא?

מר יחיאל טוהמי: או קיי, בבקשה, אריאל.

עו"ד אריאל עזריה: אני אומר שהחלטה הזו, נניח ונקבל אותה, המשמעות שלה היא שכשאנשים באו ועשו את השיקול ואמרו, כמה כסף אנחנו נצטרך לשלם, והיה להם איזה שהוא סכום, אז הם אמרו – רגע, אז אם אני צריך לשלם את זה, אז אני מעדיף ללכת לגן פרטי. היו החלטות כאלה, נכון?

גב' חנה גולן: מה אתה שואל אותי? אני יודעת איזה החלטות היו לכל אחד?

עו"ד אריאל עזריה: בוודאי שהיו החלטות כאלה.

גב' חנה גולן: אריאל, אני מכירה כאלה שהיתה להם החלטה להכניס לגן פרטי כי זה קרוב לבית, כי הם מכירים את הגננת. יש אלף סיבות.

עו"ד אריאל עזריה : עכשיו אותם אנשים יבואו ויגידו – רגע, אני עכשיו מחויב לגן הפרטי, אני לא יכול לצאת ממנו.

גב' חנה גולן : בסדר. יכול להיות.

מר יוסי חן : מחויב. מה זה אולי? בטוח הוא מחויב לגן הפרטי.

עו"ד אריאל עזריה : בוודאי. ואני לא יכול לצאת ממנו. אז עכשיו מה יצא? שאני יכול לבוא ולהתייחס להחלטות המועצה כאל משהו ככה שיכולים גם לשנות אותן ובפעם הבאה כשתהיה החלטה כזו אז אני לא אלך עם ההחלטה ואני אכוון לשנות אותה. אז שוב, אני חושב שהחלטות מועצה, צריך לעמוד בהן.

מר אלי שבירו : זו לא היתה החלטת מועצה להעלות.

עו"ד אריאל עזריה : אז ההחלטה. אני לא יודע מי הביא את ההחלטה הזו להעלות. אני חושב שצריך להקל כמה שאפשר על ההורים בנושא הזה, אבל צריך למצוא דרך לעשות את זה באופן כזה שהחלוקה וההפחתה תהיה על שכבות רחבות ככל האפשר ולא רק על השכבה הזו. זה מצד אחד. מצד שני, כל העניין הזה של חלוקה ל-3 שנים, חלוקה ל-3 שנים אומרת – אם עכשיו הילד שלי, אז מה עם זה שבעוד שנתיים הילד שלו הוא זה שייכנס לגן? אז הוא גם באופן תיאורטי אמור להימצא בניגוד עניינים. אני חושב שבעניין הזה אין שאלה של ניגוד עניינים. בעניין הזה אין שאלה של ניגוד עניינים, כיוון שאם זה לא הבן שלי אז זה הנכד של אחד החברים.

עו"ד שרון שטיין : אתה מדבר על שנת התקציב הזאת. אין לך שום אפשרות לקבל החלטה לגבי שנת התקציב הבאה. אין מאחוריה כלום. אתה לא יכול לקבל הוראות תקציביות לשנות הבאות.

עו"ד אריאל עזריה : לא, אבל אמרנו שאפשר לקבל החלטה. המהות של מה

שכתוב כאן,

עו"ד שרון שטיין: החלטה אתה יכול לקבל מה שאתה רוצה.

עו"ד אריאל עזריה: אבל המהות זה הדרגה ל-3 שנים. זה המהות. כלומר, זה לא רק אלה שהילדים שלהם עכשיו היו אמורים להיכנס. אני לדוגמא, הילד שלי, בחרתי לשים אותו בגן פרטי. זה גם לא רלוונטי מבחינתי.

עו"ד שרון שטיין: אני אומר שההחלטה יכולה לתפוס רק לגבי שנת התקציב הזאת. אתה לא יכול לקבל החלטות עכשיו לגבי התקציב הבא. כשיעלה התקציב לשנה הבאה, יופיע, לא יופיע, מי שירצה יגיש הסתייגות, תבקשו לתקן את זה, תשבו.

מר אלי שבירו: אבל זה שנת לימודים. אתם עושים הפרדה באמצע שנת לימודים?

עו"ד שרון שטיין: עכשיו אתה בשנת 2010.

מר אלי שבירו: שנת לימודים.

עו"ד שרון שטיין: אבל מה לעשות שככה בנוי התקציב?

עו"ד אריאל עזריה: סליחה, כדי שנבין, את הבן שלי לא שמתו בסוף במערכת הזו, שמתו אותו במערכת פרטית. כלומר, אני אהנה מזה. אז אני יכול להצביע.

מר יחיאל טוהמי: כן, אתה יכול להצביע.

עו"ד שרון שטיין: אם ההחלטה הזאת היא לא רלוונטית לגביך,

עו"ד אריאל עזריה: היא לא רלוונטית.

גב' שירה דקל: זה לא נכון. אם אני לא יכולה אז גם הוא לא יכול להצביע.

עו"ד אריאל עזריה: רגע, את שמת את הילד שלך במערכת פרטית?

גב' שירה דקל: אתה יכול להוציא אותו ולהעביר אותו, מה זה קשור? גם

אני יכולה להוציא אותו ולהעביר אותו.

עו"ד אריאל עזריה: נכון, באופן תיאורטי אני יכול להוציא את הילד ולהעביר

אותו.

מר יעקב עמנואל: הויכוח הוא לא ביניכם.

מר מקס צ'רנוגלז: מה שרציתי להגיד, שעוד פעם, אני לא רואה את הקשר בין

הנחות והעלאת המחיר. אנחנו עכשיו מדברים על העלאת המחיר ואיך להקל את זה.

אם רוצים לתת הנחות, ורוצים לתת הנחות, אז נדבר על זה. או מי שצריך לדבר על זה,

ועדה מקצועית. כי כל ועדה זה גם זמן. זה מה שהציעו פה, מה שהציעו פה לתת

הנחות. אז בבקשה. אבל זה לא קשור.

מר יעקב עמנואל: אני לא יכול להתעלם מהרושם שלפחות אצל, מבלי להטיל

דופי באף אחד, יש הרבה מאד פופוליזם בסוג הטענות שמועלות כאן. לא יודע למה.

אני טוען שאלה סוג החלטות שצריכות להתקבל על בסיס פרוגרסיבי מתקדם. כלומר,

שיהיה נטל וחלוקה על בסיס מבחן ההכנסה. אם רוצים לבדוק כל אחד באמת מה מגיע

לו, יש מחלקת רווחה, אנשים מגיעים למחלקת הרווחה, יודעים לעמוד על זכויותיהם.

גב' חנה גולן: לא צריך רווחה, יש בחינוך ועדת הנחות.

מר יעקב עמנואל : לא יודע, בחינוך, או יש גופים שבודקים לאשורו את כל זה. ואם מישהו צריך עזרה יקבל עזרה. אבל אם מקבלים החלטה גורפת, המשמעות היא שנקבל החלטה מחר על ארנונה ועל דברים אחרים. לכן הצעתי היא ללכת על בסיס אישי פרטני, שכל אדם שיש לו איזו בעיה יבוא לאותה ועדה, יציג את בעייתו שמה, אם יימצא לנכון – יקבל הנחה הרבה יותר גדולה מאשר אותם 10% שאתם מצפים ממנה.

מר יחיאל טוהמי : את הנושא הזה סיימנו. לפני שאני מעלה להצבעה אני גם רוצה להגיד איזה משהו. דיברת על הנחות, אני פה מכיר ככה את כל ועדות העירייה. אני יכול להגיד לך, בן אדם צריך למות מרעב, להגיע לגביה, לקבל משכורת 3,000 שקל, מה שאני ואתה שמים בדלק בחודש, בשביל לקבל הנחה. הוא צריך להיות, הוא ואשתו מקבלים 3,000 שקל בשביל לקבל הנחה. תשמע, אנחנו לא נכניס את האנשים פה למעגל העוני. וזה בכלל לא לעניין. בוא נעשה את זה רחב, אז יש חלק שייהנו, קטן, אבל רוב האנשים לא ייהנו מזה, כי רובם פה יש להם קשיי פרנסה. אני רוצה להביא את זה להצבעה בבקשה.

עו"ד שרון שטיין : אי אפשר לקבל החלטה ל-3 שנים. לשנות את התקציב כרגע,

מר אלי שבירו : לשנת הלימודים הקרובה.

עו"ד שרון שטיין : אני לא יודע, אני מכיר שנת תקציב. אתה יכול לקבל החלטה עכשיו לשנת הלימודים בתקציב 2011? אני לא חושב.

מר אלי שבירו : לשנת הלימודים הקרובה.

מר יחיאל טוהמי : בטח שאפשר. או קיי, חבריה, אני מעלה את ההצעה – לשנת הלימודים הקרובה,

מר אלי שבירו: לשנת הלימודים הקרובה, עלייה ל-6,500 שקל.

מר יחיאל טוהמי: אנחנו נעלה את זה בהדרגה, כמו שקבע, אנחנו נדבר על שנה ראשונה ועל השנה הבאה נדון.

מר ג'והר חלבי: תביא את ההחלטה הזאת ותאשר אותה. אני אגיד לך למה, אם ההחלטה הזאת תהיה בתוקף, אני חייב לבנות את התקציב שלי לשנת 2011.

מר יחיאל טוהמי: אני קורא את ההחלטה פה בבקשה: ועדת הכספים החליטה לאחר בדיקה מעמיקה להמליץ להעלות את התעריף לצהרונים מ-6,000 לשנה, מה זה?

מר אלי שבירו: תקשיב, זה מ-6,000 ל-7,500 מדורג.

מר יחיאל טוהמי: או קיי, בסדר.

מר אלי שבירו: אז תקשיב, אתה יכול לעשות כזה דבר, אני אמליץ לך – ועדת הכספים החליטה, לאחר בדיקה מעמיקה, להמליץ להעלות את התעריף לצהרונים מ-6,000 ל-6,500 שקל לשנת הלימודים תשע"א.

מר ג'והר חלבי: תמשיך את ההחלטה עד הסוף.

עו"ד שרון שטיין: זה מה שהוא רוצה להביא.

מר אלי שבירו: אני מוכן עד הסוף.

מר יחיאל טוהמי: מי בעד ההחלטה? הצביעו בעד: יחיאל, אבי, מקס, יוסי, אלי. מי נגד? הצביעה נגד: לודמילה. מי נמנע? גבי שירה דקל ועו"ד אריאל עזריה לא השתתפו בהצבעה בשל ניגוד עניינים. ההחלטה עברה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (5 בעד: מר יחיאל טוהמי, מר אבי סמו, מר מקס צ'רנוגלז, מר יוסי חן, מר אלי שבירו. 1 נגד: גב' לודמילה גוזב) לקבל את המלצת ועדת הכספים להעלות את התעריף לצהרונים מ-6,000 ₪ ל-6,500 ₪ לשנת הלימודים תשע"א.

מר ג'והר חלבי: אני חושב שבהחלטה יש איזו טעות כלשהי. צריך לקבל את ההחלטה על כל המכלול. אתה לא יכול לדון שוב פעם, לחזור שנה הבאה, לשבת ולדון בזה.

מר יחיאל טוהמי: אז בוא נקרא את הכול.

גב' חנה גולן: ג'והר, בהצעת התקציב הבאה תכלול את זה כבר בפנים, זה הכול.

מר יחיאל טוהמי: גמרנו. או קיי.

7. אישור מליאת המועצה לתבחיני התמיכות לשנת הכספים 2011 כפי שהכינה ועדת התמיכות.

מר יחיאל טוהמי: סעיף 7 – אישור מליאת המועצה לתבחיני התמיכות לשנת הכספים 2011 כפי שהכינה ועדת התמיכות – מי מציג את זה, חנה?

גב' חנה גולן: על פי הנחיות משרד הפנים, ההחלטה לגבי תבחיני התמיכות צריכה להתקבל עד ה-1 לספטמבר לגבי שנת התקציב הבאה. ה-1 לספטמבר כבר לא יהיה, לכן אנחנו ועדת התמיכות מביאים לחברי מועצת העיר את התבחינים, ללא שינוי, כמו שהיה בשנה שעברה.

מר אלי שבירו: אני מבקש להגיד משהו. בסעיף 1.2.9 נקבע שמלגות לסטודנטים יהיו, דרך אגב, זה מה שנקבע גם בשנה שעברה,

גב' חנה גולן: אז אני אומרת, אותם התבחינים.

מר אלי שבירו: בוודאי, אותם תבחינים. גם אז דיברנו על זה. ונקבע שהוועדה שתהיה היא תהיה עם מנהל המתנ"ס, מנהלת אגף החינוך, שני נציגים מהמרכז האוניברסיטאי, נציג ראש העיר ושני חברי מועצה – אחד מהקואליציה ואחד מהאופוזיציה. אני מעריך שהשנה חילקו מלגות לסטודנטים, אבל אף אחד מחברי האופוזיציה לא זומן, לא נאמר לו שיש כזאת ועדה שהיא מתכנסת. אני חושב שהבעיה הזאת, דרך אגב, היא לא רק פה. לפני מספר חודשים נקבע,

גב' חנה גולן: יש לי תשובה על זה.

מר אלי שבירו: דקה, אני אסיים. לפני מספר חודשים נקבע כאן במועצה שמקס צ'רנוגלז הוא יהיה המועמד לדירקטור בתאגיד המים. ואריה ברסקי הוא מבקר גם בעירייה וגם בתאגיד המים, נעשו שם ישיבות. אני פניתי למנכ"ל תאגיד המים, ליגאל, הוא לא יודע, הוא לא מכיר כזה דבר, אף אחד לא אמר לו. עכשיו, אריה יושב בתאגיד גם כן, כמבקר של התאגיד, הוא רואה שיש בן אדם שהוא צריך להיות שם והוא בכלל לא נמצא. אני לא יודע, נראה לי שלגבי נושא של נציגים יכול להיות מצב, אני לא יודע, אבל אני שם פה איזה שהוא סימן שאלה, כי גם פה אני רואה את זה וגם בתאגיד המים אני רואה את זה, אני לא יודע מה קורה באזור התעשייה של אריאל מערב.

מר מקס צ'רנוגלז: זה גם היה לפני בוועדות.

מר יחיאל טוהמי: אני יודע שחוזר מנכ"ל דיבר פה על גוף שהוא מתוך העירייה ולא נציגים, ככה לפי מה שאני,

מר אלי שבירו: לא, לא, לא, הצבענו פה. קבענו,

גב' חנה גולן: הוא צודק. תיכף יש תשובה לזה.

מר יחיאל טוהמי: או קיי, בבקשה חנה. אפשר לענות לגבי המלגות לסטודנטים? אז היות והתקציב אושר מאוחר כמו שאתם זוכרים והתמיכות חולקו מאוחר גם כן, הסתיימה השנה הסטודנטאלית, ולכן לא התכנסה שום ועדה לחלוקת המלגות. עכשיו עם פרוץ שנת הלימודים התפרסמו התבחינים, תהיה ועדה ותהיה נציגות. זו שאלה אחת.

מר מקס צ'רנוגלז: אז רגע, לא חולקו?

מר אלי שבירו: לא חולקו.

גב' חנה גולן: אם במרץ מאשרים תקציב, אז זה פשוט הגיוני. לגבי הדבר השני, עד כמה שאני זוכרת, ויתקן אותי אולי אריה, להבדיל מחברה עירונית, מהחברה הכלכלית ומוועדות אחרות, בתאגיד נדמה לי שחבר יכול להיות, התחלופה שם נדמה לי כל שנתיים או כל שלוש או משהו כזה. אני לא בטוחה.

מר אלי שבירו: אני אומר, יש שם מקום,

מר מקס צ'רנוגלז: אבל על מה הצבענו? המועצה קיבלה החלטה.

גב' חנה גולן: אין לי מושג.

מר אריה ברסקי: קודם כל, לא היו שמה ישיבות,

מר מקס צ'רנוגלז : היתה ישיבה, לפחות אחת. וזה חוזר, כל פעם חוזר אותו דבר.

מר אריה ברסקי : שמעתי. אני אבדוק את זה.

גב' חנה גולן : אבל אגב, אפשר היה לפנות למבקר עוד הרבה קודם.

מר אלי שבירו : לא, התברר לנו אחרי הישיבה.

גב' חנה גולן : אני לא בתאגיד אז אין לי מושג.

מר יחיאל טוהמי : אלי, התשובה מקובלת עליך? מספקת אותך התשובה?

מר אלי שבירו : כן.

גב' חנה גולן : לא התכנסה הוועדה, אז אין פה שום בעיה.

גב' שירה דקל : יש לי שאלה על התבחינים. אני חושבת שגם שנה שעברה שאלתי את זה, לגבי החוגים שבהם לומד הסטודנט, למה רק החוגים האלה? והשאלה הנוספת זה לגבי מצטיין, למה אך ורק המצטיינים רשאים להגיש בקשה למלגה? למה סטודנט שהוא לא מצטיין, ובדרך כלל אם מישהו אין לו יכולת אז הוא צריך לעבוד יותר קשה, לא תמיד הם המצטיינים, לא בהכרח אלה שצריכים את זה. אז על שני אלה אשמח לדעת.

גב' חנה גולן : הוועדה קבעה – עבודה סוציאלית, אדריכלות, בריאות, תקשורת, תעשייה וניהול. למה בחרנו את זה? בחרנו את זה כי אנחנו רוצים סטודנטים ומעדיפים מצטיינים, כי בסטודנט צריך להשקיע. אנחנו לא נותנים מלגה ללא תמורה. אנחנו נותנים את המלגה בתמורה לעבודת הסטודנט בתחומים

הספציפיים האלה. ואנחנו צריכים את הסטודנטים בתחומים האלה - שהם יסיירו באגף הרווחה, שהסטודנטים ישולבו באגף ההנדסה, ובמסגרת העיר בריאה יש המון מה לעשות ויש שם מגמת בריאות. תקשורת - יש לנו מרכז תקשורת שאנחנו רוצים לשלב שם את הסטודנטים. ובנושא תעשייה וניהול - אלה סטודנטים שיכולים להשתלב בכל המערך העירוני, במסגרת היכולות שלהם, בתכנון, בתעשייה ניהול, אני לא יודעת מי יודע, אבל מי שיודע, הם יכולים לסייע למנהלים ולעובדים בנושא תכנון עתידי עירוני. ולכן בחרנו את התחומים האלה.

גב' שירה דקל : אם היה אפשר להשפיע על זה, אז שני הקריטריונים האלה הם פשוט לא נכונים. יש סטודנטים מצוינים שהם לא מצטיינים והם נפלאים ואת תצטרכי להשקיע בהם אפילו פחות ממה שתצטרכי אולי להשקיע בהכשרה של מצטיינים. אין הלימה בין שני הדברים, בקיצור. וגם לגבי מקצועות הלימוד.

מר אלי שבירו : זה בדיוק הדיון. זה בדיוק המקום. על זה הדיון, מנו.

מר מקס צ'רנוגלז : אנחנו צריכים להצביע על זה.

מר יעקב עמנואל : כרגע זה התבחינים. אתם רוצים לשנות מקצועות? תגיש בקשה מסודרת.

מר אלי שבירו : היא לא צריכה לבקש. זה פה, עכשיו. מנו, זה עכשיו, על זה הדיון.

גב' חנה גולן : אפשר לא לאשר את התבחינים.

מר אלי שבירו : אפשר לעשות שינוי בתבחינים ולהצביע.

מר מקס צ'רנוגלז : אבל למה לא לאשר את הכול?

גב' חנה גולן : יש לי שאלה נורא פשוטה. יושבת הוועדה ואמורה להחליט מי יקבל ומי לא יקבל. על סמך מה, על סמך חוות דעת של מישהו מהרחוב שיגיד הוא סטודנט מצוין אבל הוא לא מצטיין בלימודים? הרי צריך לקבוע קריטריונים. והקריטריונים הם,

עו"ד שרון שטיין : קריטריונים אובייקטיביים.

גב' חנה גולן : בדיוק, אובייקטיביים. לכן אני אומרת, לא מישהו מהרחוב יגיד – תשמעי, זה בחור נהדר, הוא לומד מצוין, את תפיקי ממנו המון תועלת.

גב' שירה דקל : חנה, אני רוצה להגיד, אני מסכימה, צריך לקבל חוות דעת ויש הרבה דרכים לקבל חוות דעת. אני פשוט אומרת, הסטודנטים של אריאל, אם אנחנו באמת רוצים לעזור לסטודנטים שלנו, אז בואו לא נגביל אותם במקצועות לימוד. יש סטודנטים נפלאים שלומדים ביו-טכנולוגיה. זה שמישהו בחר ללכת לכיוון הזה בחיים, זה לא אומר שהוא לא יכול להתנדב טוב עדיין. וזה שהוא לא מצטיין,

גב' חנה גולן : אבל במה הוא יתנדב בביו-טכנולוגיה בתוך הרשות המקומית?

גב' שירה דקל : חנה, הם לא חייבים להתנדב בתחום שלהם. אלה שמגיעים דרך ידידים, מגיעים מכל מיני תחומים, והם לא חייבים להתנדב במה שהם לומדים. אני אומרת, זה סוגר דלת לסטודנטים של העיר שלנו. ואני אומרת, בואו נפתח להם את הדלת, לא נסגור את הדלת.

מר יוסי חן : מה אם מישהו לומד מינהל עסקים? מינהל עסקים, שזה מקצוע קשה, אז מה, אנחנו נפסול את זה? לא ניתן לו אפשרות?

גב' חנה גולן :

לא נפסול אף אחד. אני רוצה לענות.

מר יוסי חן :

אני חושב שאסור להגביל.

מר אלי שבירו :

אז בוא נשנה.

מר מקס צ'רנוגלז :

בעיקר בהצטיינות. כי הצטיינות זה גם, זה מאד יחסי. זה

דבר מאד יחסי.

גב' חנה גולן :

האגף הזה נגד? אני רוצה להבין.

מר מקס צ'רנוגלז :

זה לא אגף, זה היגיון.

מר יוסי חן :

חנה, באמת שזה לא נגד. זה עניין של היגיון.

מר מקס צ'רנוגלז :

למה את מזלזלת בכלל? אני לא מבין. מה הזלזול הזה?

גב' חנה גולן :

לא זלזול. אבל אין פה איזה משהו מובנה.

מר מקס צ'רנוגלז :

זה היגיון.

גב' חנה גולן :

מה ההיגיון פה?

מר יוסי חן :

אני אגיד לך. ההיגיון אומר שדווקא אלה שלא מצטיינים

הם צריכים את העזרה, לדעתי.

גב' חנה גולן :

ההיגיון שלנו היה אחר.

מר אלי שבירו: אז ההיגיון שלנו אולי אחר. מה שאנחנו באים ואנחנו אומרי, יש סטודנטים באריאל שלומדים במקצועות נוספים ואנחנו רוצים לתת להם את אותה הזדמנות כמו שאנחנו נותנים למי שעובד בעבודה סוציאלית.

מר יחיאל טוהמי: למשל?

מר אלי שבירו: למשל, כלכלה; למשל, ביו טכנולוגיה. אני בא ואני אומר, בואו לא נגדיר את זה, נעשה שם שינוי ולא נגדיר. נגיד שהוא לומד במרכז האוניברסיטאי ולא נגדיר את החוגים. אפשר גם,

מר יחיאל טוהמי: לקבל מצטיינים מכל הזה.

מר אלי שבירו: מכל החוגים.

מר יוסי חן: לא מצטיינים. למה רק מצטיינים?

מר מקס צ'רנוגלז: אני דווקא נגד מצטיינים.

מר יוסי חן: למה רק מצטיינים? דווקא צריך מי שלא מצטיין את העזרה. מי שמצטיין יש לו את ה -

גב' שירה דקל: יש גם דרך אחרת לקבל חוות דעת עליו בלי לדעת, מצטיין זה ציון נטו, 85 ומעלה.

מר יחיאל טוהמי: חנה מדברת על סטודנטים שיבואו לתוך המערכת, אנשים שיש להם יכולות.

גב' חנה גולן: אני מדברת על משהו אובייקטיבי שאפשר לקבל החלטה.

עו"ד שרון שטיין: צריך קריטריון אובייקטיבי, אחרת כל אחד יבוא ויטען.

מר יוסי חן: כמה מלגות אתה מחלק פה באריאל?

עו"ד שרון שטיין: מה זה קשור? מצד אחד אתם מייחסים לזה חשיבות מאד גדולה.

מר יוסי חן: כי זה פרוטות. הרבה לא מגישים את הבקשות בכלל.

גב' חנה גולן: יש פה איזו שהיא הטעיה.

עו"ד שרון שטיין: שניה רגע, חנה, רק בשביל להבין. ברגע שאני קובע קריטריון אובייקטיבי, טוב, כזה או אחר, זה לא משנה כרגע מה הקריטריון, אז כל אחד יודע, ה-go/no go שלך זה עמידה בקריטריון. אם זה סטודנט מצטיין, לא יודע כרגע מה זה מצטיין, מישהו שהממוצע שלו 95, בסדר? ההיגיון שעומד מאחורי זה שמישהו שהוא סטודנט מצטיין, לדוגמא, יותר אולי קל לו בלימודים והוא יכול להסתדר ואז הוא יכול להקדיש יותר מזמנו לקהילה לצורך העניין. הרי המטרה היא לא לבוא ולחלק מתנות פה, המטרה היא לעשות איזה שהוא מנגנון, לפחות אפילו קטן, לא משמעותי, שייקח סטודנטים ויגרום להם להיכנס ולעבוד בקהילה. עכשיו ברגע שאני קובע איזה שהוא משהו אמורפי מצטיין של חוות דעת, אני פותח עכשיו באופן תיאורטי כמו שאהבתם להגיד מקודם, חזית עם כל סטודנט במכללה. הוא יבוא ויגיד – רגע, למה משה קיבל זה? הוא קיבל חוות דעת של מצטיין. לא, אני אביא לכם חוות דעת של אמא שלי שאני הכי מצטיין בעולם. הנה, יש לי חוות דעת של אמא שלי, היא חתמה לי.

מר יוסי חן: זה בדיוק מה שאני אומר אבל, אתה אומר את המילים שלי.

אני אומר, כנגד תרומה לקהילה, לא כנגד מצטיין.

גב' חנה גולן : כל אחד נותן תרומה לקהילה.

מר מקס צ'רנוגלז : לא, אבל אולי הוא דווקא לא מעוניין.

מר יוסי חן : יש כאלה שלא מוכנים לתרום לקהילה ולא מגישים בקשה.

עו"ד שרון שטיין : יוסי, אבל אני עלול למצוא את עצמי פתאום עם 1,000

סטודנטים מתנדבים שאני לא יכול לשלם להם. אז קובעים. בוא נלך אחורה – בדרך כלל מלגות נותנים לסטודנטים, הרבה פעמים או ברוב המקרים נותנים מלגות לסטודנטים מצטיינים, עבור הישגים אקדמיים. אני ישבתי, לא יודע, מספיק פעמים באוניברסיטת תל-אביב, מי שמוכן לעשות מחקר. בכלל, דרך אגב, באוניברסיטאות זה לא ניתן על תרומה לקהילה. ברוב האוניברסיטאות זה ניתן,

מר יעקב עמנואל : הניסיון מלמד שהמצטיינים הם גם הטובים, הדידקטיים, שיכולים להבין את החומר.

גב' שירה דקל : מנו, הציונים הגבוהים לא קשורים ל-איך אני מתנדב בקהילה.

עו"ד שרון שטיין : מנו, אני לא מדבר על זה.

מר יעקב עמנואל : לא, אבל יש עוד תבחינים, יש עוד קריטריונים. אני לא מדבר רק על הציון. את מדברת על האיש ועל האדם ועל היכולת.

מר אלי שבירו : זה מה שהיא אומרת. בוא תסתכל על כל המכלול ולא רק על,

מר יעקב עמנואל : אבל אתה לא יכול לתת לכולם.

עו"ד שרון שטיין : אני מבין את הצורך שלכם במצב הקיים לזה. קודם כל, ברוב המוסדות האקדמיים שמקבלים מלגות מרשויות מקומיות, מארגונים אחרים, אתם תראו שהמלגות ניתנות עבור הישגיות אקדמית. נקודה. פה באו בתפיסה, מלפני הרבה זמן, לא משנה כרגע לפני כמה שנים, שהמטרה היא לא להסתפק רק בהישגיות אקדמית אלא לנצל כבר את המנוף הזה. זה לא סכומים אסטרונומיים, זה לא סכומים בשמיים, זה איזו שהיא סוכריה לבוא ולגרום לסטודנטים למשוך אותם ולתת גם לקהילה מעבר להישגיות. באופן כללי יכלו לבוא ולהגיד – רבותי, אני נותן לסטודנטים מצטיינים. נקודה.

גב' שירה דקל : שרון, זו לא המטרה של המלגה הזאת.

עו"ד שרון שטיין : אבל זה כן המטרה.

גב' שירה דקל : לא, זו לא המטרה של המלגות האלה. לבוא ולהגיד – אנחנו לסטודנטים שלנו, של העיר שלנו, נותנים סיוע בתמורה לפעילות חברתית.

מר יעקב עמנואל : אפשר לתת לכולם?

עו"ד שרון שטיין : איך את עושה כזה דבר?

מר מקס צ'רנוגלז : אבל לא כולם יסכימו.

רו"ח רוני דנה : נגיד שכולם רוצים.

עו"ד שרון שטיין : מה זה משנה? מספיק ש-10% ירצו.

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון שטיין: שירה, ואם התורם לקהילה הוא לא תושב העיר?

גב' שירה דקל: לא, לא, זה רק לתושבי העיר.

עו"ד שרון שטיין: למה? אבל אולי דווקא אלה שבאים מתל-אביב יתרמו לאריאל הרבה יותר.

גב' שירה דקל: לא, אבל לרשות מותר לבוא ולהגיד – אנחנו רוצים לסטודנטים של העיר שלנו לבוא ולתת. מעבר לזה אני רוצה להגיד, מה שיותר חמור בעיני זה המקצועות.

עו"ד שרון שטיין: רגע, שניה, עזבי שניה את המקצועות, אני לא נכנס כרגע לשאלת המקצועות.

גב' שירה דקל: כי הנושא הזה של האבחנה לפי המקצועות זה אפילו גורם לאפליה. כי אם אני בחרתי בדרך החיים שלי ללכת ללמוד ביו טכנולוגיה, אתה בעצם בא ואומר לי – את פחות טובה לי חברתית ממישהו אחר. אתה לא יכול להגיד את זה.

עו"ד שרון שטיין: לא. אבל אני מחפש מישהו שגם יביא את ההתמקצעות האקדמית שלו בתחום הלימודים שלו לידי ביטוי.

גב' שירה דקל: אל תגיד את זה כי זה לא נכון.

גב' חנה גולן: אפשר רגע ליישר קו, לחזור טיפה אחורה מאיפה זה בא כל זה? קודם כל יש מלגות שקרן אריאל לפיתוח נותנת לתושבי העיר, בלי שום קריטריונים מיוחדים, לפי רמת הכנסה וכן הלאה. דבר שני – שנים רבות העירייה

נתנה מלגות, העבירה כסף למרכז האוניברסיטאי והמרכז האוניברסיטאי חילק את המלגות לכל מי שתושב העיר. וכל תושב העיר שעבד שם או למד שם, קיבל 500 שקל. ומתוך זה באנו ואמרנו, 500 שקל זה כלום, עדיף לתת מלגה משמעותית, שגם תעשה בזה עבודה משמעותית, ולכן הגדרנו את מה שהגדרנו. עכשיו, יש בתוך המערכת ואתם שומעים את זה לא פעם ראשונה, בתוך המערכת משולבים כ-300 סטודנטים שמקבלים מלגות דרך קרן ידידים, דרך קרן סקט"א רש"י, כל מיני קרנות כאלה ואחרות שמקבלים באמצעות המרכז האוניברסיטאי, בלי שום קשר אלינו, והם מקבלים שם בתמורה לתרומה לקהילה. והם כבר ספוגים בתוך המערכת, בעיקר במערכת החינוך, הקרוב ל-300. יש גם איזה שהוא סף של סיבולת ויכולת לקלוט סטודנט בתוך מערכת החינוך, כי צריך ללוות אותו. זה לא סתם עוד מישהו שמסתובב בתוך בית-ספר או עושה משהו עם ילד. צריך לכוון אותם, צריך להדריך אותם, צריך לשבת איתם. זה בהחלט לא פשוט וצריך לזה זמן. לעומת זאת, כל המערכת המוניציפאלית, לא היו בה סטודנטים שיכולים להיכנס ולעשות עבודה עם ראש סטודנטיאלי שהוא פתוח לרעיונות, לחדשנות, דברים שהם לומדים שם. הצעירים יש להם יכולת, מה שלנו, שאנחנו בתוך המערכת, אנחנו מקובעים יחסית. ולכן מתוך זה באנו ואמרנו, בואו וניקח כמה תחומים שהרשות המקומית עוסקת בזה. לא סתם אין פה חינוך, כי החינוך רווי. הרשות המקומית עוסקת בתחומים האלה. שם עוסקים בזה גם. שם לומדים את זה. בואו וניקח את התחומים האלה ובאמת ניתן למצטיינים מלגה מאד משמעותית, על מנת שהעבודה שלו בתחום הספציפי תהיה מאד משמעותית. ולא עוד סטודנט יבוא ויעשה שעתיים בשבוע ויאללה, נמלא לו את הטופס, נעשה V, ויקבל מלגה כתוצאה מזה. עכשיו, סטודנטים בכל הרמות, שמקבלים מלגות ללא העירייה, מקבלים מלגות רק על סמך הכנסה אם אתם לא יודעים. יש קריטריונים מאד ברורים, של הכנסה, של הכנסת הורים, של יכולת פרנסה כזאת ואחרת, ולא מתווכחים על זה. כאן אנחנו לא בודקים הכנסה בכלל.

מר אלי שבירו: בודקים. בודקים.

גב' חנה גולן: אבל לא זה הקריטריון המשמעותי.

מר אלי שבירו :

בסדר, אבל הוא מופיע.

מר יוסי חן :

זה אחד הקריטריונים. אז בואי נבטל אותו ונלך,

גב' חנה גולן :

תחליטו.

מר יעקב עמנואל :

מי כתב את הדבר הזה?

גב' חנה גולן :

הוועדה. יש ועדה.

מר יעקב עמנואל :

היד שכתבה יכולה לבחון את זה עוד פעם?

מר אלי שבירו :

אנחנו צריכים לאשר את זה.

גב' חנה גולן :

אתם יכולים לא לאשר, לשלוח אותנו לעשות עבודה נוספת.

זה מה שאתם יכולים.

מר יוסי חן :

ואז מה? חנה, אבל תגידי להם מה ההשלכות של זה.

מר אלי שבירו :

אנחנו יכולים גם להציע תיקונים.

גב' חנה גולן :

לא. אנחנו צריכים לבדוק את זה, סליחה.

מר יוסי חן :

אבל ההשלכות של זה שהוועדה לא תתכנס בזמן.

מר יחיאל טוהמי :

מה לא בסדר פה?

מר אלי שבירו:

יש דבר אחד שאני חושב,

מר יחיאל טוהמי:

אני קודם כל רוצה להגיד שכל זה נבחן, זה לא מילים סתם,

זה אנשים רציניים.

גב' חנה גולן:

תושבי העיר מקבלים מלגות, באמת מקבלים.

מר יוסי חן:

אבל אם 99% מקבלים ו-1% באים ואומרים לא, אז זה לא

כזה קריטי. לא פסלו. יכלו לפסול את הכול. אומרים 99% בסדר, 1% יש בעיה, לעשות שינוי.

גב' חנה גולן:

לגבי הסטודנטים רוצים את כל השינוי.

מר אלי שבירו:

לא. מה שאנחנו מדברים, אנחנו רוצים שהסטודנטים, שלא

תהיה הגבלה למקצוע מסוים.

גב' שירה דקל:

זהו.

גב' חנה גולן:

אז אנחנו לא צריכים סטודנטים. ניתן להם את המלגות

וזהו.

מר אלי שבירו:

למה? מה הקשר?

גב' חנה גולן:

למה? אני אגיד לך למה. כי אנחנו רוצים להפיק מהם

תועלת בתמורה.

מר אלי שבירו:

ואם את פותחת את זה, אני קיבלתי, אני מקבל דרך אגב

את הנושא של המצטיינים, בנקודה הספציפית הזאת. אבל אני אומר, הרי גם כלכלה,

כלכלה לא מופיע פה, אבל אני מעריך שכלכלה יכול לעזור גם אולי.

גב' חנה גולן: אבל ג'והר בוועדה. מה דעתך שג'והר לא רוצה את זה? הרי, אלי, מנהל שיקבל את הסטודנט צריך להיות מוכן לעבוד עם הסטודנט. זה לא מה שפה יוחלט.

מר אלי שבירו: זו עבודה, דרך אגב, של שני הצדדים. זאת אומרת, גם הרשות צריכה להיות עם ראש פתוח. ולכן אני אומר, בואו נפתח את זה,

מר יחיאל טוהמי: לדוגמא, עבודה סוציאלית, שזה מאד חשוב,

מר אלי שבירו: אני לא אמרתי שלא. אם אתה פותח את זה לכולם, לא פסלת מישהו.

גב' חנה גולן: אלי, אפשר לקבל החלטה שלשנה הזאת זה הקריטריונים האלה, בשנה הבאה יהיו מסלולים נוספים, כשצריך לקחת בחשבון – האם הרשות המקומית, זה שאתם תקבלו החלטות זה נחמד, האם הרשות המקומית והאנשים שעובדים ברשות המקומית, קרי המנהלים, יכולים לספוג סטודנטים מכל מיני תחומים ובמה הם יתמכו ובמה הם יתרמו. אם הם יתרמו בחינוך, החינוך רווי. איפה הם יתרמו? מי יעבוד איתם? בואו נהיה ריאליים.

מר אלי שבירו: בסופו של דבר יושבת אחרי זה, אני אומר, בואו נפתח את זה, יושבת הוועדה, הוועדה בוחנת את הסטודנטים. יכול להיות שאנחנו נבוא ונגדיר שלמשל עבודה סוציאלית עדיפה. זה לא משנה. אבל בואו נפתח את זה לכולם. אני חושב שצריך לפתוח את זה.

גב' חנה גולן: הוועדה שנותנת מלגות לא מחליטה שעבודה סוציאלית זה יותר חשוב. למה יש פה את כל התחומים? על מנת שבכל תחום ייבחר מישהו. ואז

אפשר יהיה גם להתפאר, שהנה היה סטודנט, הנה עבד, הנה זאת העבודה שהוא עשה – בתחום האדריכלות, בתחום העבודה הסוציאלית.

מר אלי שבירו: אז בואו נפתח את זה לכולם.

מר יעקב עמנואל: חנה, כמה סטודנטים היום ישנם במערכת?

גב' חנה גולן: שנותנים שעות בקהילה?

מר יעקב עמנואל: כן.

גב' חנה גולן: קרוב ל-300.

מר יעקב עמנואל: מה המשמעות, על רגל אחת, אם את פותחת את זה, כמה סטודנטים יעוטו על הדבר הזה עכשיו?

גב' חנה גולן: יכולים אולי לעוט הרבה, אין לי מושג. אבל יש פה מגבלות.

מר יעקב עמנואל: אני יודע. לכן שאלתי במכוון. אז אני מציע ככה, הוועדה פה, הוועדה שמעה את ההערות של המועצה, תחזרו עם שיעורי בית מסודרים.

מר אלי שבירו: אני מבקש, ובוא תעלה את זה, אני מבקש לעשות שינוי בסעיף 1.2.8 כך שיהיה כתוב שהסטודנט לומד במרכז האוניברסיטאי באריאל, והוא לא יהיה מוגבל לחוג כזה או אחר. נעלה את זה להצבעה, תחליטו שלא,

גב' חנה גולן: אבל אלי, אני לא יודעת באיזו שפה להסביר לך. אם יבוא סטודנט שאין לנו כאן מענה בתוך המערכת,

עו"ד שרון שטיין: הוא לא יקבל. הוא יתפוס מלגה של מישהו אחר.

גב' חנה גולן: מה אתה רוצה? תגיד לי.

עו"ד שרון שטיין: אתה תכריח את העירייה להעסיק אותנו ולתת לו כסף?

גב' שירה דקל: הוא לא חייב להתנדב בזה. הוא יכול לעזור בספריה.

עו"ד שרון שטיין: מה זה קשור? אבל הוא לא רוצה.

גב' חנה גולן: שירה, סליחה, אני לא אקח סטודנט ב-5,000 שקל לעזור

בספריה.

מר אלי שבירו: אנחנו מבקשים להצביע על זה. זה המנדט שלנו, דרך אגב,

לשבת ולבחון את התבחינים ולהגיד אם אנחנו רוצים,

מר יעקב עמנואל: אלי, מה המטרה?

מר אלי שבירו: אז אני אסביר לך. שכמה שיותר סטודנטים, מכל

המקצועות, ולא רק במקצועות ספציפיים, יוכלו,

(מדברים ביחד)

מר אלי שבירו: בוא תעלה את זה להצבעה. יעבור – יעבור, לא יעבור – לא

יעבור, ונגמר הסיפור.

מר יחיאל טוהמי: אבל אלי, זה לא העניין.

מר אלי שבירו : אני מבקש להעלות את זה להצבעה. תעלה את זה להצבעה.

טוהמי, אם אנחנו לא יכולים להצביע על זה, אז בשביל מה אנחנו יושבים פה ודנים?

גב' חנה גולן : לא, אתה צריך לבקש שנבחן את זה עוד פעם ונבוא עם זה

עוד פעם.

מר אלי שבירו : מה יש לבחון את זה עוד פעם? שלחתם לנו את התבחינים,

גב' חנה גולן : אבל אני מסבירה לך למה. אני רוצה שכולם יקשיבו. למה

אני מסבירה? אני מסבירה שבשביל שנפתח את זה לתחומים נוספים או שנפתח את זה

בכלל, מה לעשות, בעירייה הזאת יש מנהלים שצריכים לעבוד עם הסטודנטים. לא

חברי המועצה עובדים איתם אלא מנהלים. זאת אומרת שאנחנו צריכים לבחון,

מר אלי שבירו : אז בשביל מה זה בא לאישור שלנו? אז בשביל מה זה בא

לאישור? אם אי אפשר ככה ואי אפשר ככה ואי אפשר ככה. תעלה את זה להצבעה, אני

מבקש שתעלה את זה להצבעה, מותר לי, תעלה את זה להצבעה ומה שיחליטו יחליטו.

גב' חנה גולן : אבל אתה מתעלם מכל דבר ובלבד להעלות להצבעה את מה

שאתה רוצה.

מר יעקב עמנואל : במקביל תעלה גם את ההצעה שלי.

מר אלי שבירו : בסדר.

מר יעקב עמנואל : אז יהיו שתי הצעות.

מר מקס צ'רנוגלז : יש לי שאלה אחרת.

גב' חנה גולן : אחרת? לא, הוא רוצה להעביר את זה בהצבעה. תעביר בהצבעה. אף אחד בעירייה, נניח ויקרה מצב היפותטי, יכול לקרות מצב כזה, שייבחרו סטודנטים ולא יהיה מי שיעבוד איתם, אלי, מה תרוויח מזה? תסביר לי.

מר מקס צ'רנוגלז : אבל לפי איזה קריטריונים?

גב' חנה גולן : לא, אני לא יכולה להבין את ההיגיון. אני אין לי אף סטודנט שאני מכירה.

מר מקס צ'רנוגלז : אז בגלל זה אני רוצה לשאול.

גב' חנה גולן : אם אני מכירה סטודנטים?

מר מקס צ'רנוגלז : לא, לא, אני רוצה לשאול משהו. ברור הרי שסטודנט, לא יודע, מאדריכלות, לא יבוא לעבוד בעבודה סוציאלית פה.

מר יחיאל טוהמי : נכון.

מר מקס צ'רנוגלז : הוא לא יבוא.

גב' שירה דקל : זה לא נכון.

מר מקס צ'רנוגלז : הוא יעבוד במקום שמיועד לו.

גב' שירה דקל : זה לא נכון.

מר יחיאל טוהמי : יש פה אי הבנה. שירה, את הולכת לכיוון אחר לגמרי. את אומרת, כל סטודנט באריאל צריך לעזור לו.

גב' שירה דקל : לא. לא. לא. זה לא מה שאמרת.

מר יחיאל טוהמי : את לא אומרת?

גב' שירה דקל : לא, אני מתקנת טעות אחת שכל הזמן עולה, בסדר? סטודנט שבא לתרום תרומה לקהילה, לא חייב לתרום במקצוע שהוא לומד. סטודנט, וזה חשוב, מנו, זה מה שניסיתי להגיד קודם, הוא לא חייב לתרום בתחום שהוא לומד. נכון שאם הוא תורם בתחום שהוא לומד, זה 100%, זה WIN-WIN. אם אני לומד אדריכלות ואני מתנדב בהנדסה – WIN-WIN לכולם.

גב' חנה גולן : לא מתנדב. נותן שעות תמורת המלגה.

גב' שירה דקל : נותן שעות, סליחה, לזה התכוונתי, תרומה לקהילה.

מר מקס צ'רנוגלז : נותן שעות.

גב' שירה דקל : יחד עם זאת, עדיין, אם אני לומדת ביו טכנולוגיה, מי אמר שאני לא יכולה לתרום למוזיאון השואה? מי אמר שאני לא יכולה לתרום לספריה העירונית? מי החליט את זה? מי החליט שאם אני לומדת,

מר יעקב עמנואל : ואת שמה אפקטיבית?

גב' שירה דקל : אני בטח אפקטיבית.

מר אלי שבירו : כן, כן.

מר מקס צ'רנוגלז : רגע, סליחה, אצלנו במרכז תקשורת 99% אנשים שלא למדו

תקשורת.

מר יחיאל טוהמי : שירה, אני מעלה את זה,

מר אלי שבירו : אנחנו מבקשים להעלות,

מר יחיאל טוהמי : לא, לא, לא, אלי, אתה יכול להתנגד. אני יושב ראש

הישיבה. ככה זה. אני הבאתי את זה לאישור. אתם מתנגדים? אני מעלה את זה להצבעה. זו לא הצעת נגד. אתה מקבל אותה או לא מקבל אותה.

מר אלי שבירו : זה לא הוגן.

מר יוסי חן : חבר מועצה יכול לשנות סעיף אחד.

מר אלי שבירו : אני יכול לבקש לעשות שינוי בסעיף. מותר לי.

מר יחיאל טוהמי : אבל למה לא ביקשת את זה לפני?

מר אלי שבירו : אני מבקש. הנה, אני מבקש.

מר יחיאל טוהמי : למה לא ביקשת לפני הישיבה?

מר אלי שבירו : אבל דיברנו על זה. מה זאת אומרת לא ביקשתי?

מר יחיאל טוהמי : מה אתה מבקש? אלי, מה אתה מבקש?

מר אלי שבירו : אני מבקש לשנות את סעיף 1.2.8 שיהיה – הסטודנט לומד

במרכז האוניברסיטאי באריאל בלי מגבלה של, לא צריך להגיד בלי מגבלה, צריך

לכתוב רק שהסטודנט לומד במרכז האוניברסיטאי באריאל.

גב' חנה גולן : ואם יש סטודנט תושב העיר, ילד שלמד פה,

מר אלי שבירו : כי אנחנו קבענו שהוא לומד במרכז האוניברסיטאי.

מר יוסי חן : לא, זה צריך להיות תושב העיר לדעתי.

מר יחיאל טוהמי : אלי, תושב העיר.

גב' חנה גולן : תושב העיר, ילד שלמד פה ודווקא לומד בבר אילן

אדריכלות, מה דעתכם על זה? מה דעתכם על זה? הוא חייב להיות במרכז האוניברסיטאי או שהוא חייב להיות תושב העיר, ילד שלמד פה? אז יש פה דברים שצריך לבחון מחדש.

מר אלי שבירו : סליחה, אל תנסו לסובב אותנו. תסתכלו, בסעיף 1.2.3 כתוב

– התמורה תינתן לסטודנטים לתואר ראשון הלומדים במרכז האוניברסיטאי אריאל בשומרון. זאת אומרת שמראש הגדרתם את זה למרכז האוניברסיטאי. איך עכשיו פתאום אתם מדברים על זה?

מר יחיאל טוהמי : לא, אתה הצעת, אלי.

מר אלי שבירו : אני אמרתי, תוריד את הסעיף הזה. אתה יודע מה, תוריד

את הסעיף הזה.

מר מקס צ'רנוגלז : להוריד רק את המקצוע, זה הכול.

גב' חנה גולן : אי אפשר, אלי.

מר מקס צ'רנוגלז: להוריד את המקצוע, זה הכול.

גב' חנה גולן: סליחה, אתה יודע למה המרכז האוניברסיטאי? למה אתה חושב שפתאום ישבנו שלושתנו וקיבלנו החלטה שסטודנטים רק של המרכז האוניברסיטאי?

מר אלי שבירו: זה בסדר, אני מקבל את זה.

גב' חנה גולן: זה שאתה מקבל זה בסדר. אבל למה אתה חושב שישבנו וקיבלנו החלטה להמליץ על המרכז האוניברסיטאי?

גב' שירה דקל: כדי לעודד,

גב' חנה גולן: לא. כי אנחנו בישיבות אין ספור עם המרכז האוניברסיטאי, באיזה תחומים המרצים שם ילוו את הסטודנט, שיעבוד פה באגף, ושנחבור ביחד. אבל אם יורד העניין הזה וזה נפתח לכלל הסטודנטים, מה רע לי שבן אריאל, שלומד בבר-אילן, שגם הוא יקבל מלגה? למה לא? אני כתושב העיר אומרת את זה. למה לא?

מר אלי שבירו: כי קודם כל, אנחנו עכשיו קיבלנו את התבחינים. אם עכשיו פתאום טוהמי יחליט שהוא,

גב' חנה גולן: מה זה עכשיו, אתה לא קיבלת את זה בדואר?

מר אלי שבירו: לא, לא, קיבלנו את זה, אני אומר, קיבלנו את התבחינים.

גב' חנה גולן: אבל אתה אישרת את זה בשנה שעברה.

מר אלי שבירו: סליחה רגע, 100%. אנחנו קיבלנו את התבחינים בזמן. עברנו על התבחינים. יש סעיף שלא נראה לנו. אנחנו מבקשים לעשות שינוי בסעיף שלא נראה לנו. מותר לנו. אז אני מבקש, בואו, אתם רוצים להעלות הצעה נוספת לעשות שינוי בעוד סעיף? תעלו מהצד הזה הצעה נוספת.

גב' חנה גולן: אלי, אבל אתה עכשיו אומר את זה כי אתה יודע שאין פה רוב, אז באמת.

מר אלי שבירו: אז מה את רוצה? בגלל שאין רוב אז אסור לי להעלות הצעה? באמת.

גב' חנה גולן: לא בגלל זה, בגלל ההיגיון. אני אותך לא מנסה לשכנע כי אני יודעת שזה אבוד. באת עם דעה FIX, אתה, שירה וזה, אני לא מנסה. אבל אני רוצה שישמעו.

מר אלי שבירו: בבקשה.

גב' חנה גולן: בשביל לשנות את זה, אנחנו, שלושתנו, צריכים לחזור למרכז האוניברסיטאי, לשבת עם מנהלי הפקולטות השונות, להגיד להם – תשמעו, הנה, בחרו מהפקולטות שלכם, האם יהיה מרצה שמלווה אותם פה בתוך העירייה, כן או לא? מי שיסכים יסכים, מי שלא יסכים לא יסכים. לכן, כל שינוי שאתה רוצה עכשיו להכניס, הוא לא יחזיק מים עד שאנחנו לא נבחן את זה מול המרכז האוניברסיטאי. הרי אנחנו לא באוויר עובדים. אתה יודע כמה זמן לוקח לכתוב את זה?

מר אלי שבירו: אז בואו אנחנו נשנה. ואחרי זה, אם תהיה איזו שהיא בעיה, יעלה עוד פעם לדיון. אבל כרגע נשנה.

גב' חנה גולן : אני לא יודעת, אני לא מקדמת פה אף אחד, זה לא מעניין אותי. אני אומרת, לא סתם באים, מישהו עושה איזו שהיא עבודה, ואתה יודע את זה, כמה פגישות עם המרכז האוניברסיטאי, עם הרקטורים של הפקולטות,

מר מקס צ'רנוגלז : אז היו צריכים לחשוב על זה לפני כנראה. מה הבעיה?

גב' חנה גולן : מה אתה חושב, חשבו על זה?

מר מקס צ'רנוגלז : כנראה שלא חשבו נכון.

גב' חנה גולן : למה?

מר מקס צ'רנוגלז : לא יודע.

גב' חנה גולן : כי לא כל פקולטה רוצים ללוות את הסטודנט. מה אתה אומר על זה? אז בואו לא נעשה מצטיינים, פשוט ניקח 60,000 ונחלק.

מר אבי סמו : בתור בוגר תואר ראשון בכלכלה מהמרכז האוניברסיטאי באריאל ותושב העיר, וחודש הבא בע"ה אני גם מסיים את הלימודים שלי לתואר שני במרכז האוניברסיטאי באריאל, אני רוצה להעיר שני דברים: קודם כל, אני מכיר הרבה חבריה מהמחלקה שלי, מכלכלה ומינהל עסקים, שהיו יכולים לתרום לעיר. כי מה שרשום פה זה עבור פעילות קהילתית בעיר אריאל. לא רשום פה לאיזו מחלקה ומה הם עושים. אז כל אחד יכול לתרום פה והמון.

גב' חנה גולן : אבי, באמת, הבנת הנקרא. כתוב – בתחומים האלה והאלה. לא צריך לפרט אותם פעמיים. אל תזלזל.

מר אבי סמו : ואני רוצה להעיר עוד הערה. למה רק לסטודנטים לתואר

ראשון ולא לתואר שני?

גב' חנה גולן : צודק.

מר אלי שבירו : כתוב אבל שיהיו דברים חריגים שמותר יהיה, שהוועדה תחליט.

מר מקס צ'רנוגלז : חבר'ה, מה שרציתי להוסיף לזה, יש דוגמא מצוינת, למשל תקשורת, כתוב פה תקשורת, שחנה אמרה שהם יתנדבו במרכז תקשורת. נכון לעכשיו במרכז התקשורת 99% מהמתנדבים לא למדו תקשורת, אבל הם שדרים מצוינים, מזמינים אותם לכל מיני תחנות בארץ. זאת אומרת, הם יכולים לעשות את העבודה. גם סטודנט, לא יודע, מאדריכלות או מעבודה סוציאלית יכול להגיד – אני רוצה להתנדב במרכז התקשורת. מה, תגיד לו לא?

גב' שירה דקל : הרעיון הוא רעיון יפה, שיטפחו אותם וישקיעו בהם, אבל אם זה לא מסתדר,

מר מקס צ'רנוגלז : זאת אומרת, זה לא דוגמא בכלל.

מר יחיאל טוהמי : אלי, אני מעלה את זה להצבעה. אתה יכול להציע הצעה אחרת.

מר אלי שבירו : אני מבקש לעשות שינוי בסעיף 1.2.8 כך שיהיה – הסטודנט לומד במרכז האוניברסיטאי באריאל.

מר יחיאל טוהמי : אני מציע את ההצעה הכתובה. אני מציע הצעה מתוך סדר היום. אלי רוצה להציע הצעה אחרת, שיציע, בבקשה. אני מביא להצבעה לאישור מליאת המועצה את תבחיני התמיכות לשנת הכספים 2011 כפי שהכינה ועדת

התמיכות. מי בעד? הצביעו בעד: יחיאל, לודמילה, אריאל. מי נגד? הצביעו נגד: אבי, יעקב עמנואל, מקס, שירה, יוסי ואלי. אין נמנעים.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (7 נגד: מר אבי סמו, מר עמנואל יעקב, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, מר יוסי חן, מר אלי שבירו. 3 בעד: גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל טוהמי, עו"ד אריאל עזריה) לדחות את תבחיני התמיכות לשנת הכספים 2011 כפי שהכינה ועדת התמיכות.

מר אלי שבירו: אני מבקש להעלות הצעה – את אותם תבחינים שהציעה הוועדה, למעט סעיף 1.2.8, ששם יהיה כתוב שהסטודנט לומד במרכז האוניברסיטאי באריאל, מבלי להגדיר חוגים.

עו"ד אריאל עזריה: אני רוצה לשאול שאלה באמת, אלי, אתה מכיר את כל החוגים שקיימים?

מר יוסי חן: אבל דנו בזה, אריאל, באנו להצביע עכשיו, אחר כך תשאל אותו.

מר יחיאל טוהמי: מי בעד ההצעה של אלי?

מר מקס צ'רנוגלז: אתה צריך להכניס קודם כל לסדר היום.

מר יחיאל טוהמי: מי בעד להוסיף את זה לסדר היום קודם כל? הצביעו בעד: אבי, מנו, מקס, שירה, יוסי ושבירו.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (6 בעד: מר אבי סמו, מר עמנואל יעקב, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, מר יוסי חן, מר אלי שבירו) להוסיף לסדר היום את הצעתו של מר אלי שבירו לתיקון בסעיף 1.2.8 בתבחיני התמיכות כפי שהכינה ועדת

התמיכות.

גב' חנה גולן: תחזור על ההצעה, שיהיה מוקלט פשוט.

מר אלי שבירו: ההצעה אומרת לקבל את תבחיני התמיכות כפי שהמליצה הוועדה, למעט שינוי בסעיף 1.2.8 – הסטודנט לומד במרכז האוניברסיטאי באריאל. זה הכול.

מר יחיאל טוהמי: מי בעד? הצביעו בעד: אבי, שירה, מקס, יוסי, אלי. מי נגד? הצביעו נגד: טוהמי, לודמילה, עזריה ויעקב.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (5 בעד: מר אבי סמו, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, מר יוסי חן, מר אלי שבירו, 4 נגד: מר יחיאל טוהמי, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה, מר יעקב עמנואל) לקבל את תבחיני התמיכות כפי שהמליצה ועדת התמיכות, למעט שינוי בסעיף 1.2.8 – הסטודנט לומד במרכז האוניברסיטאי באריאל.

מר יעקב עמנואל: אני רוצה להציע הצעה שלי, בקצרה. לאור חוות הדעת וההערות של חברי ועדת התבחינים, אני מציע להחזיר את התבחינים לוועדה, לבחון אותם מחדש ולהציע אותם עם תיקונים נדרשים.

מר יוסי חן: אתה לא יכול.

גב' חנה גולן: למה הוא לא יכול?

מר יוסי חן: אחרי שהצביעו כבר ויש רוב? עכשיו, רגע, 'פוס', לא משחקים במשחק הזה, מציעים משחק אחר? יש לזה רוב, נגמר. אתה לא יכול עכשיו להציע.

מר יעקב עמנואל : תצביע נגד.

מר יחיאל טוהמי : אתה מבקש להוסיף את זה לסדר היום?

מר יעקב עמנואל : כן.

מר יחיאל טוהמי : מי בעד להוסיף את ההצעה של יעקב לסדר היום? הצביעו

בעד : טוהמי, לודה, יעקב ועו"ד עזריה. מי נגד? הצביעו נגד,

מר יוסי חן : אולי תעשה קונסטלציה חדשה עכשיו?

מר יעקב עמנואל : אתה עושה מזה צחוק.

מר יוסי חן : מנו, אתה עושה מזה צחוק. בוא עכשיו נשאל את זה אחרת

ונרים עוד פעם יד? אתה עושה לנו התעמלות?

מר יעקב עמנואל : תפסיק, יוסי, תהיה רציני.

מר יוסי חן : מה תפסיק? אני רציני.

מר יעקב עמנואל : אז אם אתה מחזיר את זה, יתקנו את זה כמו שצריך,

מר יוסי חן : אני לא מחזיר את זה.

מר יעקב עמנואל : למה?

מר יוסי חן : הצבענו ונגמר. הצבענו על זה. שניה לפני שהצעת הצבענו על

שינוי. לא הקשבת על מה הצבענו?

מר יעקב עמנואל : אני אומר להחזיר את זה ולא להצביע על זה.

מר יוסי חן : אבל הצבענו לפני. אז מה, עכשיו אנחנו משנים?

מר יחיאל טוהמי : זה אושר. בזה הסתיים העניין. יוסי, זה הסתיים. כמו שאני

הצעתי, אלי הציע, גם יעקב יכול היה להציע, לא קרה כלום. אז אי אפשר להגיד ליעקב – למה אמרת? אמר – זכותו. בוא נתייחס לתקנון כמו שהוא.

8. אישור שינוי מבנה ארגוני של אגף ההנדסה :

א. הקמת מח' פרויקטים;

ב. הקמת מדור תחבורה.

מר יחיאל טוהמי : אישור שינוי מבנה ארגוני של אגף ההנדסה – מי מסביר את

זה?

גב' חנה גולן : אני מבקשת שתאשרו את השינוי הארגוני באגף ההנדסה.

על סמך האישור הזה אני אוכל לבקש ממשרד הפנים תקן לאגף הנדסה. אנחנו רוצים להפריד ממחלקת הפרויקטים את נושא התחבורה. היות וכולם יודעים שאגף ההנדסה הוא בתת כוח אדם, אני צריכה את האישור להפרדה – אחד זה להקמת מחלקת פרויקטים; והשני זה להקמת מדור תחבורה.

מר יחיאל טוהמי : מי בעד ההצעה? פה אחד.

החלטה : הוחלט פה אחד לאשר את שינוי המבנה הארגוני של אגף ההנדסה – כך

שתוקם מחלקת פרויקטים ויוקם מדור תחבורה.

עו"ד אריאל עזריה: אני חושב שאפשר היה לייעל את המערכת אם היינו מקבלים סטודנטים לאגף הנדסה. בשביל זה אתה צריך לקבוע בתבחינים שבמקומות שצריך יהיה יותר מבעלי מקצוע.

מר יחיאל טוהמי: הישיבה סגורה.

חנה גולן
מנכ"ל העירייה

יחיאל טוהמי
יו"ר הישיבה

ריכוז החלטות:

1. דיווח ראש העיר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר להעלות כתוספת לסדר היום את סעיף שינוי מורשה חתימה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (8 בעד: גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל טוהמי, עו"ד אריאל עזריה, מר אבי סמו, מר עמנואל יעקב, גב' שירה דקל, מר אלי שבירו, מר רון נחמן. 1 נמנע: מר מקס צ'רנוגלז) לבטל את זכויות החתימה של מר פבל פולב ולמנות את מר יחיאל טוהמי כמורשה חתימה בכל הקשור במסמכי בנקים, חוזים, הסכמים והזמנות בסכום של מעל 5,000 ₪.

חנה גולן
מנכ"ל העירייה

רון נחמן
ראש העירייה

2. אישור ממונה גביה – אישור מינוי הגזבר מר ג'והר חלבי לממונה גביה ולהעברתו לאישור מנכ"ל משרד הפנים.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את מינוי הגזבר מר ג'והר חלבי לממונה גביה ולהעברתו לאישור מנכ"ל משרד הפנים.

3. דיון בבקשתו של בית העסק "המקום של אבא": אישור לשינוי שעות הפעילות בבית העסק.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (5 נגד: מר יחיאל טוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל, עו"ד אריאל עזריה, מר יוסי חן. 2 בעד: מר אבי סמו, מר מקס

צ'רנוגלז. 2 נמנעים: מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) לדחות את בקשת בית העסק "המקום של אבא" לשינוי שעות הפעילות בבית העסק.

4. תשובתו של היועמ"ש לנושא רוכלות של איסוף גרוטאות בעיר (לשאלתה מישיבת מועצה מס' 31).

החלטה: הוחלט פה אחד להעביר את נושא רוכלות איסוף גרוטאות בעיר לדיון בוועדת הביטחון ולהביא המלצותיה לישיבת מועצת העיר.

5. אישור מינוי של חבר המועצה עו"ד אריאל עזריה כחבר בוועדת תחבורה במקום יעקב עמנואל.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את מינויו של חבר המועצה עו"ד אריאל עזריה כחבר בוועדת תחבורה במקום מר יעקב עמנואל.

6. המלצת ועדת כספים בנושא עלות צהרונים לשנת הלימודים תשע"א.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (5 בעד: מר יחיאל טוהמי, מר אבי סמו, מר מקס צ'רנוגלז, מר יוסי חן, מר אלי שבירו. 1 נגד: גב' לודמילה גוזב) לקבל את המלצת ועדת הכספים להעלות את התעריף לצהרונים מ-6,000 ₪ ל-6,500 ₪ לשנת הלימודים תשע"א.

7. אישור מליאת המועצה לתבחיני התמיכות לשנת הכספים 2011 כפי שהכינה ועדת התמיכות.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (7 נגד: מר אבי סמו, מר עמנואל יעקב, מר מקס

צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, מר יוסי חן, מר אלי שבירו. 3 בעד: גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל טוהמי, עו"ד אריאל עזריה) לדחות את תבחיני התמיכות לשנת הכספים 2011 כפי שהכינה ועדת התמיכות.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (6 בעד: מר אבי סמו, מר עמנואל יעקב, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, מר יוסי חן, מר אלי שבירו) להוסיף לסדר היום את הצעתו של מר אלי שבירו לתיקון בסעיף 1.2.8 בתבחיני התמיכות כפי שהכינה ועדת התמיכות.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (5 בעד: מר אבי סמו, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, מר יוסי חן, מר אלי שבירו, 4 נגד: מר יחיאל טוהמי, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה, מר יעקב עמנואל) לקבל את תבחיני התמיכות כפי שהמליצה ועדת התמיכות, למעט שינוי בסעיף 1.2.8 – הסטודנט לומד במרכז האוניברסיטאי באריאל.

8. אישור שינוי מבנה ארגוני של אגף ההנדסה:

א. הקמת מח' פרויקטים;

ב. הקמת מדור תחבורה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את שינוי המבנה הארגוני של אגף ההנדסה – כך שתוקם מחלקת פרויקטים ויוקם מדור תחבורה.